

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

ΜΕΡΟΣ Ι
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

1. Συνοπτικός τίτλος.
2. Ερμηνεία.
3. Έφορος Φόρου Προστιθέμενης Αξίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

4. Αντικείμενο του φόρου.
5. Επιβολή του φόρου και υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.
6. Ερμηνεία των όρων «παράδοση αγαθών» και «παροχή υπηρεσιών».
7. Τόπος παράδοσης αγαθών.
8. Τόπος παροχής υπηρεσιών.
9. Παροχή υπηρεσιών από πρόσωπο που βρίσκεται στο εξωτερικό.
10. Τόπος στον οποίο βρίσκεται το πρόσωπο που παρέχει ή λαμβάνει τις υπηρεσίες.
11. Χρόνος παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.
12. Χρόνος Εισαγωγής αγαθών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
ΕΓΓΡΑΦΗ

13. Υποχρέωση για εγγραφή.
14. Γνωστοποίηση της υποχρέωσης για εγγραφή και εγγραφή.
15. Δικαίωμα για εθελοντική εγγραφή.
16. Γνωστοποίηση του τερματισμού της υποχρέωσης για εγγραφή ή του δικαιώματος για εθελοντική εγγραφή.
17. Ακύρωση της εγγραφής.
18. Εξαίρεση από την εγγραφή.
19. Εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου για τροποποίηση των ποσών που αναφέρονται στο Μέρος ΙΙΙ.
20. Τύπος γνωστοποίησης.
21. Μηρώο ΦΠΑ.
- 21Α. Χρηματική Επιβάρυνση.

ΜΕΡΟΣ ΙV
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ

22. Συντελεστής Φόρου.
23. Αξία παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.
24. Αξία Εισαγόμενων αγαθών.

ΜΕΡΟΣ V

ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

25. Φορολογικές δηλώσεις, πληρωμή του φόρου και πιστώσεις.
26. Επιτρεπόμενη πίστωση για το φόρο εισροών.

ΜΕΡΟΣ VI

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ, ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

27. Φορολογικός συντελεστής μηδέν.
28. Εξαιρέσεις.
29. Εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου να προβαίνει σε μείωση του φόρου για ορισμένα μεταχειρισμένα αγαθά.
30. Απαλλαγή ή επιστροφή του Φόρου.
31. Επιστροφή φόρου σε περίπτωση πτώχευσης.
32. Αγαθά εισαγόμενα για ιδιωτικούς σκοπούς.

ΜΕΡΟΣ VII

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

33. Τήρηση λογαριασμών και έκδοση τιμολογίου.
34. Βεβαίωση του φόρου σε περιπτώσεις μη τήρησης των υποχρεώσεων του υποκειμένου στο φόρο προσώπου.
35. Εξουσία του Εφόρου να αξιώνει την κατάθεση εγγύησης και την παρουσίαση εγγράφων.
36. Ο φόρος εισπράττεται ως να ήταν χρέος προς τη Δημοκρατία.
37. Υποχρέωση για πληρωμή του φόρου σύμφωνα με το τιμολόγιο.
38. Δήμευση αγαθών.
39. Τήρηση βιβλίων και αρχείων.
40. Εξουσία του Εφόρου να αξιώνει την παρουσίαση στοιχείων κλπ.
41. Παραλαβή δειγμάτων.
42. Εξουσία για έρευνα.
43. Εφαρμογή Τελωνειακών Νομοθετημάτων.
44. Οι Κρατικές Αρχές και οι Αρχές Τοπικής Διοίκησης.
45. Οργανισμοί Δημόσιου Δικαίου.
46. Αντιπρόσωποι κλπ.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

47. Αγρότες.
48. Ερμηνεία των όρων «αγρότες», «αγροτικά προϊόντα», «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» και «αγροτικές υπηρεσίες».
49. Πρακτορεία Ταξιδίων και οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων.
50. Διαδικασία αναφορικά με αγαθά που επιβαρύνονται με φόρους κατανάλωσης.

ΜΕΡΟΣ IX

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

51. Απόδειξη με βάση πιστοποιητικό κλπ.
52. Ενστάσεις.

53. Αδικήματα και Ποινές.
54. Ποινική ευθύνη νομικών προσώπων.
55. Πολιτική Αγωγή.
56. Επίδοση ειδοποιήσεων.
57. Κανονισμοί.
58. Ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ I — VI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμος του 1990 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 246 του 1990

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ
ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμος του 1990.

ΜΕΡΟΣ Ι

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

Ερμηνεία.

2.—(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—

Κεφ. 224

3 του 1960
78 του 1965
10 του 1966
75 του 1968
51 του 1971
2 του 1978
16 του 1980
23 του 1982
68 του 1984
82 του 1984
86 του 1985
189 του 1986
12 του 1987
74 του 1988
117 του 1988.

«ακίνητη ιδιοκτησία» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον εκάστοτε ισχύοντα περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση Νόμο)

«εγγραφή» σημαίνει εγγραφή στο Μητρώο ΦΠΑ·

«επιχείρηση» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τα εδάφια (2) μέχρι (7) του παρόντος άρθρου·

«Έφορος» σημαίνει τον Έφορο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας ο οποίος καθορίζεται στο άρθρο 3·

«Μητρώο ΦΠΑ» σημαίνει το Μητρώο που τηρείται από τον Έφορο με βάση τις διατάξεις του άρθρου 21·

«Νομικό Πρόσωπο» περιλαμβάνει εταιρεία, συνεταιρισμό, σωματείο, λέσχη, σύλλογο, σύνδεσμο, οργανισμό ή οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων, ανεξάρτητα από το εάν έχει συσταθεί ή όχι σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου ή κανονισμού·

«παράδοση αγαθών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 6·

«παροχή υπηρεσιών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 6·

«τρόφιμα» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το Παράρτημα VI·

«υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το εδάφιο (2) του άρθρου 5·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Οικονομικών της Δημοκρατίας·

«φορολογική δήλωση» σημαίνει δήλωση που υποβάλλεται στον Έφορο σύμφωνα με τα εδάφια (1) και (2) του άρθρου 25·

«φορολογική περίοδος» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο από το εδάφιο (12) του άρθρου 25·

«φορολογικό τιμολόγιο» σημαίνει το τιμολόγιο που αναφέρεται στο άρθρο 33·

«φόρος» σημαίνει Φόρο Προστιθέμενης Αξίας·

«φόρος εισροών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το εδάφιο (4) του άρθρου 25·

«φόρος εκροών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το εδάφιο (4) του άρθρου 25.

(2) Στον παρόντα Νόμο—

(α) Ο όρος «επιχείρηση» σημαίνει οικονομική δραστηριότητα η οποία ασκείται κατά τρόπο ανεξάρτητο, ανεξάρτητα από τον επιδιωκόμενο σκοπό ή τα αποτελέσματα της δραστηριότητας αυτής, και περιλαμβάνει την άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος, επιτηδεύματος ή βιοποριστικής εργασίας· αλλά

(β) δε θεωρείται ότι ασκεί επιχείρηση κατά τρόπο ανεξάρτητο, οποιοσδήποτε μισθωτός ή άλλο φυσικό πρόσωπο το οποίο δεσμεύεται έναντι οποιουδήποτε εργοδότη με σύμβαση εργασίας ή με άλλο νομικό δεσμό ο οποίος δημιουργεί σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου σε ό,τι αφορά τους όρους εργασίας, την αμοιβή και την ευθύνη του εργοδότη.

(3) Χωρίς να επηρεάζεται οποιαδήποτε άλλη διάταξη του παρόντος

Νόμου, τα ακόλουθα συνιστούν άσκηση επιχείρησης—

(α) Η παραγωγή, κατασκευή, συναρμολόγηση ή εμπορία οποιωνδήποτε αγαθών ή η παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών,

(β) η εκμετάλλευση, οποιουδήποτε αγαθού, δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, άδειας εμπορικού σήματος ή άλλου παρόμοιου δικαιώματος, με σκοπό την απόκτηση εσόδων από αυτό,

(γ) η παροχή από σωματείο, λέσχη, σύλλογο, σύνδεσμο οργανισμό ή άλλη ένωση προσώπων διευκολύνσεων ή άλλων ωφελημάτων προς τα μέλη του με αντάλλαγμα τη συνδρομή τους ή άλλης μορφής αντιπαροχή,

(δ) η είσοδος προσώπων σε οποιαδήποτε ακίνητη ιδιοκτησία εφόσον αυτή πραγματοποιείται με οποιαδήποτε μορφή αντιπαροχής,

(ε) η αγροτική εκμετάλλευση,

(ς) η εξόρυξη οποιουδήποτε αγαθού, και

(η) παράδοση ακίνητης ιδιοκτησίας.

(4) Εάν οι σκοποί οποιασδήποτε ένωσης προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, είναι πολιτικής, θρησκευτικής, φιλανθρωπικής, φιλοσοφικής ή πατριωτικής ή συνδικαλιστικής φύσεως και αποτελούν αντικείμενο δημόσιου ενδιαφέροντος, τότε η ένωση αυτή δε θεωρείται ότι ασκεί επιχείρηση απλώς και μόνον επειδή τα μέλη της καταβάλλουν συνδρομή σ' αυτή.

(5) Εάν οποιοσδήποτε αποδέχεται αξίωμα μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των σκοπών επιχείρησης ή άσκηση της οποίας συνιστά εμπόριο ή επάγγελμα ή επιτηδεύμα ή βιοποριστική εργασία, οι υπηρεσίες που παρέχει ως κάτοχος του εν λόγω αξιώματος θεωρούνται ότι παρέχονται μέσα στα πλαίσια ή για την προώθηση των σκοπών της εν λόγω επιχείρησης ή του εν λόγω επαγγέλματος, επιτηδεύματος ή βιοποριστικής εργασίας.

(6) Οτιδήποτε λαμβάνει χώρα σχετικά με τον τερματισμό ή τον προτιθέμενο τερματισμό επιχείρησης θεωρείται ότι πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για την προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης αυτής.

(7) Αν η επιχείρηση μεταβιβασθεί ως λειτουργούσα επιχείρηση (going concern) ή αν μεταβιβαστούν τα περιουσιακά της στοιχεία ή οι υποχρεώσεις της, ανεξάρτητα από το αν τούτο γίνεται για σκοπούς αναδιοργάνωσης ή διάλυσής της, η πράξη της μεταβίβασης αποτελεί παράδοση που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

Έφορος
Φόρου
Προστιθέμενης
Αξίας.

3.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει δημόσιο υπάλληλο που κατέχει μόνιμη θέση στη Δημόσια Υπηρεσία ως Έφορο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας ο οποίος με την ιδιότητά του αυτή είναι υπεύθυνος για την πιστή και αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

ΜΕΡΟΣ II

ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αντικείμενο
του φόρου.

4. Αντικείμενο του φόρου που ονομάζεται Φόρος Προστιθέμενης Αξίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, είναι:

(α) Κάθε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται στη Δημοκρατία από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων επιχείρησης την οποία ασκεί, και

(β) η εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία.

Επιβολή του
του φόρου και
υποκείμενο
στο φόρο
πρόσωπο.

5.—(1) Ο φόρος επιβάλλεται σε κάθε φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

(2) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είναι κάθε πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο (2) του άρθρου 2, εφόσο έχει εγγραφεί ως τέτοιο στο Μητρώο ΦΠΑ ή οφείλει να εγγραφεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(3) Φορολογητέα παράδοση αγαθών ή φορολογητέα παροχή υπηρεσιών είναι κάθε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που αποτελεί αντικείμενο του ΦΠΑ και δεν εξαιρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(4) Ο φόρος ο οποίος επιβαρύνει οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών αποτελεί υποχρέωση του προσώπου που πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή και τηρουμένων των διατάξεων που αφορούν την τήρηση λογαριασμών, την υποβολή φορολογικών δηλώσεων και την πληρωμή του φόρου, καθίσταται οφειλόμενος κατά το χρόνο που πραγματοποιείται ή θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(5) Ο φόρος ο οποίος επιβαρύνει την εισαγωγή αγαθών επιβάλλεται και καταβάλλεται ως να ήταν τελωνειακός δασμός.

6.—(1) Με τις πιο κάτω διατάξεις του παρόντος άρθρου καθορίζεται τι είναι ή τι θεωρείται ότι είναι παράδοση αγαθών και τι είναι ή τι θεωρείται ότι είναι παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο.

Ερμηνεία των όρων «παράδοση αγαθών» και «παροχή υπηρεσιών».

(2) Χωρίς να επηρεάζεται οποιαδήποτε άλλη διάταξη του παρόντος άρθρου οι όροι «παράδοση αγαθών» ή «παροχή υπηρεσιών» περιλαμβάνουν κάθε μορφή παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών αλλά δεν περιλαμβάνουν οτιδήποτε το οποίο πραγματοποιείται χωρίς αντιπαροχή.

(3) (α) Η μεταβίβαση—

- (i) Της πλήρους κυριότητας των αγαθών, ή
 - (ii) της κατοχής των αγαθών με βάση συμφωνία πώλησής τους ή με βάση άλλη συμφωνία η οποία προβλέπει ότι μελλοντικά θα μεταβιβαστεί και η κυριότητά τους (σε χρόνο ο οποίος προσδιορίζεται ή θα προσδιοριστεί με βάση τους όρους της συμφωνίας και ο οποίος οπωσδήποτε δεν είναι μεταγενέστερος από το χρόνο πλήρους εξόφλησης των αγαθών), αποτελεί παράδοση αγαθών.
- (β) η μεταβίβαση οποιοδήποτε αδιαίρετου μεριδίου της κυριότητας των αγαθών ή της κατοχής αγαθών, αποτελεί παροχή υπηρεσιών εφόσον δεν εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου (α) του εδαφίου (3).
- (γ) η παράδοση ακίνητης ιδιοκτησίας αποτελεί παράδοση αγαθών.
- (δ) η εκμετάλλευση ξενοδοχείων επιπλωμένων δωματίων και οικιών, κατασκηνώσεων και παρόμοιων εγκαταστάσεων, χώρων στάθμευσης, καθώς και η μίσθωση βιομηχανοστασιών και χρηματοθυρίδων αποτελεί παροχή υπηρεσιών.
- (ε) Η εκτέλεση εργασιών σε ακίνητη ιδιοκτησία με μίσθωση έργου, ανεξάρτητα από το αν τα υλικά για τις εργασίες αυτές διατίθενται ή μη από τον εργολάβο αποτελεί παράδοση αγαθών στις εργασίες αυτές περιλαμβάνονται οι εκσκαφές και οι κατεδαφίσεις, οι κατασκευές οικοδομών, οδών, γεφυρών, υδραγωγείων, υδραυλικών και αποχετευτικών έργων, ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων και τεχνικών γενικά έργων καθώς και οι συμπληρώσεις, επεκτάσεις, διαρρυθμίσεις και επισκευές, εκτός από τις εργασίες συντήθους συντήρησης των έργων αυτών.

(4) Σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο παράγει αγαθά τα οποία είναι αποτέλεσμα μεταποίησης, επεξεργασίας, συναρμολόγησης ή μετατροπής άλλων αγαθών τα οποία ανήκουν σε άλλο πρόσωπο, τότε το εν λόγω πρόσωπο θεωρείται ότι πραγματοποιεί παράδοση των παραχθέντων αγαθών.

(5) Η προμήθεια οποιασδήποτε μορφής φυσικής δύναμης ή ενέργειας, θερμότητας ή ψύξης αποτελεί παράδοση αγαθών.

(6) Όταν αγαθά τα οποία αποτελούν μέρος περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης μεταβιβάζονται ή διατίθενται, με αντιπαροχή ή χωρίς αντιπαροχή, από το πρόσωπο που ασκεί την επιχείρηση ή με οδηγίες του, έτσι ώστε να παύσουν πλέον να αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, το γεγονός αυτό αποτελεί παράδοση των αγαθών από το εν λόγω πρόσωπο.

(7) Το εδάφιο (6) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που αγαθά:

- (α) Παρέχονται ως δώρο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, στην έκταση όμως που η συνολική τους αξία δεν υπερβαίνει σε ένα ημερολογιακό έτος το 0.75% των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης για το έτος αυτό, ή
- (β) παραχωρούνται δωρεάν σε πραγματικό ή ενδεχόμενο πελάτη ως βιομηχανικό δείγμα σε λογική κατά την κρίση του Εφόρου ποσότητα, και σε μορφή στην οποία δεν είναι δυνατό να διατεθούν για πώληση στο κοινό.

(8) Όταν αγαθά ή περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται ή χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της επιχείρησης, με οδηγίες ή παραλείψεις ή ανοχή του προσώπου που ασκεί την επιχείρηση, διατίθενται για ιδιωτικούς σκοπούς ή χρησιμοποιούνται ή προσφέρονται για να χρησιμοποιηθούν από οποιοδήποτε πρόσωπο για σκοπούς άλλους από τους σκοπούς της επιχείρησης, με αντιπαροχή ή χωρίς αντιπαροχή, τότε αυτό αποτελεί παροχή υπηρεσιών.

(9) Οτιδήποτε είναι παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με τα εδάφια (6) και (8) του παρόντος άρθρου, θεωρείται ότι παραδίδεται ή παρέχεται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, και στην περίπτωση που οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο ασκεί επιχείρηση—

- (α) Το εδάφιο (6) του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται και για οποιαδήποτε μεταβίβαση ή διάθεση αγαθών προς όφελος του ιδίου, και
- (β) το εδάφιο (8) του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται και για αγαθά που χρησιμοποιούνται ή προσφέρονται για να χρησιμοποιηθούν από το ίδιο.

(10) Όταν οποιαδήποτε αγαθά που αποτελούν μέρος περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης η οποία ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο πωλούνται από τρίτο πρόσωπο δυνάμει δικαστικού εντάλματος ή άλλης εξουσίας την οποία το τρίτο αυτό πρόσωπο ασκεί για σκοπούς ικανοποίησης χρέους οφειλόμενου από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, τότε τα αγαθά αυτά θεωρείται ότι παραδίδονται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής του.

(11) Εάν η ιδιότητα οποιοδήποτε προσώπου ως υποκείμενου στο φόρο τερματιστεί, τότε οποιαδήποτε αγαθά τα οποία κατά το χρόνο του τερματισμού αποτελούσαν το όλο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης την οποία το πρόσωπο αυτό ασκούσε θεωρούνται ότι παραδίδονται από το ίδιο, αμέσως πριν από τον τερματισμό της ιδιότητάς του αυτής, μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής του, εκτός εάν—

- (α) Η επιχείρηση μεταβιβαστεί σε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ως λειτουργούσα επιχείρηση (going concern), ή
- (β) η λειτουργία της επιχείρησης συνεχιστεί από άλλο πρόσωπο το οποίο θεωρείται σύμφωνα με το εδάφιο (5) του άρθρου 46 του παρόντος Νόμου ως υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ή
- (γ) ο οφειλόμενος αναφορικά με την παράδοση αυτή φόρος δεν υπερβαίνει το ποσό των £200 ή οποιοδήποτε άλλο ποσό ορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο με διάταγμα.

(12) Οι διατάξεις του εδαφίου (11) του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται αναφορικά με οποιαδήποτε αγαθά εάν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ικανοποιήσει τον Έφορο ότι—

- (α) Καμιά πίστωση δεν έχει παραχωρηθεί στο ίδιο ως φόρος εισροών για την παράδοση ή την εισαγωγή των αγαθών αυτών, και
- (β) τα αγαθά αυτά δεν τα απόκτησε ως περιουσιακά στοιχεία (ή μέρος αυτών) επιχείρησης η οποία μεταβιβάστηκε στον ίδιο ως λειτουργούσα επιχείρηση (going concern) από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(13) Οτιδήποτε δεν αποτελεί παράδοση αγαθών σύμφωνα με τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, πραγματοποιείται όμως με αντιπαροχή, αποτελεί παροχή υπηρεσιών έστω και αν είναι παραχώρηση ή εκχώρηση οποιουδήποτε δικαιώματος.

(14) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να καθορίζουν οποιεσδήποτε συναλλαγές οι οποίες για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου—

- (α) Να θεωρούνται ως παραδόσεις αγαθών και όχι ως παροχές υπηρεσιών, ή
- (β) να θεωρούνται ως παροχές υπηρεσιών και όχι ως παραδόσεις αγαθών, ή
- (γ) να μη θεωρούνται ούτε ως παραδόσεις αγαθών ούτε ως παροχές υπηρεσιών,

και χωρίς να επηρεάζονται οι πιο πάνω διατάξεις, οι εν λόγω Κανονισμοί μπορούν να καθορίζουν ότι το εδάφιο (8) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου δεν εφαρμόζεται για οποιαδήποτε αγαθά που καθορίζονται στους Κανονισμούς, τα οποία χρησιμοποιούνται ή προσφέρονται να χρησιμοποιηθούν σε ορισμένες καθορισμένες στους Κανονισμούς περιπτώσεις.

(15) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (14) του παρόντος άρθρου, Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν, να καθορίζουν ότι—

- (α) Σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση πραγματοποιεί οτιδήποτε το οποίο δεν είναι παροχή υπηρεσιών αλλά θα ήταν παροχή υπηρεσιών του είδους που καθορίζεται στους Κανονισμούς εάν πραγματοποιείτο με αντιπαροχή, και
- (β) εφόσο ικανοποιηθούν οποιοδήποτε άλλοι όροι που καθορίζονται στους Κανονισμούς, οι υπηρεσίες αυτές θα θεωρούνται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι παρασχέθηκαν από το πρόσωπο αυτό μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των σκοπών της επιχείρησής του.

(16) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν, να καθορίζουν οποιαδήποτε είδη αγαθών τα οποία εφόσο αποκτούνται ή παράγονται από οποιοδήποτε πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων επιχείρησης την οποία ασκεί και—

- (α) Δεν παραδίδονται σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ούτε εμπεριέχονται σε άλλα αγαθά τα οποία το πρόσωπο αυτό παράγει μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχείρησης, αλλά
- (β) χρησιμοποιούνται από τον ίδιο για τους σκοπούς της επιχείρησης αυτής ή οποιασδήποτε άλλης επιχείρησης της οποίας ασκεί,

να θεωρούνται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, και κάτω από καθορισμένες στους Κανονισμούς αυτούς προϋποθέσεις, τόσο ως αγαθά που παραδόθηκαν στο πρόσωπο αυτό για τους σκοπούς της επιχείρησής του όσο και ως αγαθά τα οποία ο ίδιος παρέδωσε μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής του.

(17) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να καθορίζουν ότι:

- (α) Σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση, πραγματοποιεί, μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των σκοπών της επιχείρησής αυτής, οτιδήποτε για τους σκοπούς της επιχείρησής του το οποίο δεν είναι παροχή υπηρεσιών αλλά θα ήταν παροχή υπηρεσίας του είδους που καθορίζεται στους Κανονισμούς εάν πραγματοποιείτο με αντιπαροχή, και
- (β) εφόσον ικανοποιηθούν οποιοδήποτε άλλοι όροι που καθορίζονται στους Κανονισμούς,

οι υπηρεσίες αυτές θα θεωρούνται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ότι παρασχέθηκαν σ' αυτό για τους σκοπούς της επιχείρησής του και ταυτόχρονα ότι παρασχέθηκαν από αυτό μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής του.

(18) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, όταν αγαθά κατασκευάζονται ή παράγονται από οποιαδήποτε άλλα αγαθά, τα άλλα αυτά αγαθά θεωρούνται ότι εμπεριέχονται ή ενσωματώνονται στα αγαθά που κατασκευάζονται ή παράγονται.

(19) Οποιοδήποτε κανονισμοί εκδίδονται με βάση τα εδάφια (15) και (17) του παρόντος άρθρου μπορούν να καθορίζουν τη μέθοδο με την οποία υπολογίζεται η αξία οποιασδήποτε παροχής υπηρεσιών που θεωρείται ότι έλαβε χώρα δυνάμει των εν λόγω κανονισμών.

7. Οι πιο κάτω διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για να καθοριστεί, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, κατά πόσο η παράδοση των αγαθών πραγματοποιείται στη Δημοκρατία:

- (α) Εάν η παράδοση δεν επιφέρει μετακίνησή τους προς τη Δημοκρατία ή μετακίνησή τους από τη Δημοκρατία, τότε θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στη Δημοκρατία εφόσον αυτά βρίσκονται στη Δημοκρατία, εάν όμως αυτά δε βρίσκονται στη Δημοκρατία τότε θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί εκτός της Δημοκρατίας·
- (β) εάν η παράδοση επιφέρει μετακίνησή τους από τη Δημοκρατία, τότε θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στη Δημοκρατία· εάν όμως επιφέρει μετακίνησή τους προς τη Δημοκρατία, τότε θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί εκτός της Δημοκρατίας.

8. Η παροχή των υπηρεσιών θεωρείται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ότι πραγματοποιείται—

- (α) Στη Δημοκρατία εάν το πρόσωπο που τις παρέχει βρίσκεται στη Δημοκρατία· ή
- (β) σε άλλη χώρα εάν το πρόσωπο που τις παρέχει βρίσκεται σε άλλη χώρα.

9.—(1) Όταν οποιοσδήποτε από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο Παράρτημα I, εξαιρουμένων των υπηρεσιών που αναφέρονται στο Παράρτημα III—

- (α) Παρέχονται από πρόσωπο που βρίσκεται σε χώρα άλλη από τη Δημοκρατία, και

Τόπος
παράδοσης
αγαθών.

Τόπος
παροχής
υπηρεσιών.

Παροχή
υπηρεσιών από
πρόσωπο που
βρίσκεται στο
εξωτερικό.
Παράρτημα I
Παράρτημα III.

- (β) λαμβάνονται από οποιοδήποτε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που βρίσκεται στη Δημοκρατία για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκεί,

τότε τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του παρόντος Νόμου και ειδικότερα εκείνες που αφορούν την επιβολή φόρου για παροχή υπηρεσιών και το δικαίωμα του υποκείμενου στο φόρο προσώπου να πιστώνεται με το φόρο εισροών, ως εάν ο ίδιος παρείχε τις υπηρεσίες στη Δημοκρατία μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής του.

(2) Παροχές υπηρεσιών οι οποίες με βάση το εδάφιο (1) θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δε λαμβάνονται υπόψη ως παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από το πρόσωπο αυτό όταν θα υπολογίζεται στην περίπτωση του ο επιμερισμός της πίστωσης του φόρου εισροών την οποία δικαιούται σύμφωνα με το άρθρο 26.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), η παροχή των υπηρεσιών θεωρείται ότι πραγματοποιείται—

- (α) Με την αντιπαροχή η οποία έχει πράγματι δοθεί γι' αυτές, και
 (β) σε χρόνο ο οποίος αποφασίζεται με βάση κανόνες που καθορίζονται με κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

(4) Με κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν, να προστίθενται στο Παράρτημα I ή να αφαιρούνται από αυτό, οποτεδήποτε τούτο κρίνεται σκόπιμο, οποιοσδήποτε υπηρεσίες.

10.—(1) Οι επόμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για να καθορίζεται σε κάθε περίπτωση κατά πόσο το πρόσωπο το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες ή το πρόσωπο προς το οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες βρίσκεται στη Δημοκρατία ή αλλού.

(2) Το πρόσωπο το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες θεωρείται ότι βρίσκεται στη Δημοκρατία εφόσο—

- (α) Έχει στη Δημοκρατία την έδρα της επιχείρησής του ή οποιαδήποτε άλλη μόνιμη έδρα και δεν έχει άλλη μόνιμη έδρα οπουδήποτε αλλού· ή
 (β) δεν έχει οποιαδήποτε μόνιμη έδρα της επιχείρησής του στη Δημοκρατία ή αλλού, αλλά ο συνηθισμένος τόπος της κατοικίας του είναι στη Δημοκρατία· ή
 (γ) έχει μόνιμη έδρα της επιχείρησής του τόσο στη Δημοκρατία όσο και σε άλλη χώρα, η έδρα όμως της επιχείρησής του με την οποία συνδέεται πιο άμεσα η παροχή των υπηρεσιών βρίσκεται στη Δημοκρατία.

(3) Αν το πρόσωπο προς το οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες είναι φυσικό πρόσωπο και οι υπηρεσίες λήφθηκαν για σκοπούς άλλους από τους σκοπούς της επιχείρησης που ασκεί, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται ότι βρίσκεται σε οποιαδήποτε χώρα έχει το συνηθισμένο τόπο της κατοικίας του.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), το πρόσωπο προς το οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες θεωρείται ότι βρίσκεται στη Δημοκρατία εφόσο—

- (α) Έχει στη Δημοκρατία την έδρα της επιχείρησής του ή οποιαδήποτε άλλη μόνιμη έδρα και δεν έχει άλλη μόνιμη έδρα οπουδήποτε αλλού· ή

Τόπος στον οποίο βρίσκεται το πρόσωπο που παρέχει ή που λαμβάνει τις υπηρεσίες.

- (β) δεν έχει οποιαδήποτε μόνιμη έδρα της επιχείρησής του στη Δημοκρατία ή αλλού, αλλά ο συνηθισμένος τόπος της κατοικίας του είναι στη Δημοκρατία ή
 - (γ) έχει τη μόνιμη έδρα της επιχείρησής του τόσο στη Δημοκρατία όσο και αλλού, η έδρα όμως της επιχείρησής του με την οποία συνδέεται πιο άμεσα η λήψη των υπηρεσιών βρίσκεται στη Δημοκρατία.
- (5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου όχι όμως για οποιουσδήποτε άλλους σκοπούς—
- (α) Οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας θεωρείται ότι έχει ως έδρα της επιχείρησής του τη Δημοκρατία, εάν το υποκατάστημα ή η αντιπροσωπεία βρίσκεται στη Δημοκρατία·
 - (β) «συνηθισμένος τόπος κατοικίας» αναφορικά με νομικό πρόσωπο σημαίνει το μέρος στο οποίο το πρόσωπο αυτό έχει νόμιμα συσταθεί.

Χρόνος
παράδοσης
αγαθών ή
παροχής
υπηρεσιών.

11.—(1) Οι πιο κάτω διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για να καθορίζεται σε κάθε περίπτωση ο χρόνος παράδοσης των αγαθών ή ο χρόνος παροχής των υπηρεσιών για σκοπούς επιβολής του φόρου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (4) και (5) του παρόντος άρθρου, η παράδοση των αγαθών θεωρείται ότι συντελείται—

- (α) Εάν τα αγαθά πρόκειται να μετακινηθούν, κατά το χρόνο της μετακίνησής τους·
- (β) εάν τα αγαθά δεν πρόκειται να μετακινηθούν, κατά το χρόνο που αυτά τίθενται στη διάθεση του προσώπου στο οποίο παραδίδονται·
- (γ) εάν τα αγαθά (εφόσο πρόκειται για αγαθά τα οποία αποστέλλονται ή παραλαμβάνονται υπό έγκριση ή «επί πωλήσει ή επιστροφή» ή υπό άλλους παρόμοιους όρους) μετακινούνται πριν ακόμη γίνει γνωστό κατά πόσο η παράδοσή τους θα πραγματοποιηθεί, κατά το χρόνο που καθίσταται βέβαιο ότι η παράδοση έχει πραγματοποιηθεί, το αργότερο όμως σε δώδεκα μήνες από τη μετακίνησή τους.

(3) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, η παροχή υπηρεσιών θεωρείται ότι συντελείται κατά το χρόνο που αυτές παρέχονται.

(4) Εάν πριν από το χρόνο ο οποίος καθορίζεται στα εδάφια (2) ή (3) του παρόντος άρθρου το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών, αναλόγως της περιπτώσεως, εκδίδει τιμολόγιο αναφορικά με την πράξη του αυτή, ή εάν το εν λόγω πρόσωπο πληρώνεται γι' αυτή πριν από το χρόνο που καθορίζεται στην παράγραφο (α) ή (β) του εδαφίου (2) ή στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, τότε η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, αναλόγως της περιπτώσεως, θεωρείται, στην έκταση που αυτή καλύπτεται από το τιμολόγιο ή την πληρωμή, ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο έκδοσης του τιμολογίου, ή κατά το χρόνο πληρωμής του σχετικού ποσού.

(5) Εάν εντός δεκαεσσάρων (14) ημερών μετά από το χρόνο ο οποίος καθορίζεται στα εδάφια (2) και (3) του παρόντος άρθρου το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών, αναλόγως της περιπτώσεως, εκδίδει τιμολόγιο αναφορικά με

την πράξη του αυτή, τότε (εκτός αν ειδοποιηθεί γραπτώς τον Έφορο ότι δε θέλει να εφαρμόζονται για την περίπτωση του οι διατάξεις του παρόντος εδαφίου), η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, αναλόγως της περιπτώσεως, θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο της έκδοσης του τιμολογίου (στην έκταση όμως που δε θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο που αναφέρεται στο εδάφιο (4) του παρόντος άρθρου). Ο Έφορος μπορεί μετά από αίτηση του υποκείμενου στο φόρο προσώπου να ορίσει οποιαδήποτε άλλη μεγαλύτερη περίοδο από την περίοδο των 14 ημερών που καθορίζεται πιο πάνω, η οποία όμως εν πάση περιπτώσει δε θα υπερβαίνει τους 4 μήνες.

(6) Στην περίπτωση της παράδοσης αγαθών σύμφωνα με το εδάφιο (6) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, η παράδοση θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο που τα αγαθά μεταβιβάζονται ή διατίθενται όπως αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο.

(7) Στην περίπτωση της παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με το εδάφιο (8) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, η παροχή θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο που τα αγαθά της επιχείρησης διατίθενται, χρησιμοποιούνται ή προσφέρονται για χρήση όπως προβλέπεται στο άρθρο αυτό.

(8) Στην περίπτωση που αγαθά θεωρούνται ότι παραδόθηκαν σύμφωνα με κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση το εδάφιο (16) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, η παράδοση θεωρείται ότι πραγματοποιείται όταν τα αγαθά προσφέρονται για χρήση όπως προβλέπεται στο εν λόγω εδάφιο.

(9) Στην περίπτωση που ο προμηθευτής των αγαθών αναλαμβάνει και την υποχρέωση συναρμολόγησης ή εγκατάστασής τους, η παράδοση θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά το χρόνο της αποπεράτωσης των εργασιών αυτών.

(10) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων του παρόντος άρθρου το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί με κανονισμούς να καθορίσει το χρόνο κατά τον οποίο μία παράδοση αγαθών ή μία παροχή υπηρεσιών θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα στις περιπτώσεις:

- (α) Που παραδίδονται αγαθά ή παρέχονται υπηρεσίες με αντιπαροχή της οποίας το όλο ή οποιοδήποτε μέρος υπολογίζεται ή πληρώνεται περιοδικά ή από χρόνο σε χρόνο, ή κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου, ή
- (β) που παραδίδονται αγαθά με αντιπαροχή της οποίας το όλο ή οποιοδήποτε μέρος υπολογίζεται κατά το χρόνο που τα αγαθά αποκτούνται για οποιοδήποτε σκοπό, ή στην περίπτωση που υπάρχει οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών βάσει του εδαφίου (8) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου ή στην περίπτωση των κανονισμών που εκδίδονται βάσει του εδαφίου (15) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου:

Νοείται ότι για οποιαδήποτε από τις πιο πάνω περιπτώσεις του παρόντος εδαφίου οι κανονισμοί μπορούν να καθορίζουν ότι τα αγαθά ή οι υπηρεσίες θα θεωρούνται ότι παραδίδονται ή παρέχονται ξεχωριστά και διαδοχικά σε καθορισμένους χρόνους ή χρονικά διαστήματα.

(11) Στο παρόν άρθρο «τιμολόγιο» σημαίνει το τιμολόγιο που αναφέρεται στο άρθρο 33 ή το τιμολόγιο το οποίο θα απαιτείτο εάν το πρόσωπο στο οποίο έχουν παραδοθεί τα αγαθά ή έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες, αναλόγως της περιπτώσεως, ήταν υποκείμενο στο φόρο.

Χρόνος
εισαγωγής
αγαθών.

12.—(1) Στην εισαγωγή αγαθών ο φόρος γίνεται απαιτητός κατά το χρόνο που λαμβάνεται υπόψη για την επιβολή των δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων ισοδύναμου αποτελέσματος όπως προβλέπεται στις διατάξεις της Τελωνειακής Νομοθεσίας.

(2) Οι διατάξεις της Τελωνειακής Νομοθεσίας εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις εισαγωγής αγαθών, τα οποία τελωνίζονται για εσωτερική κατανάλωση ύστερα από την έξοδό τους από κάποιο ειδικό τελωνειακό καθεστώς στο οποίο προϋπήρχαν.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΕΓΓΡΑΦΗ

Υποχρέωση
για εγγραφή.

13.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) μέχρι (5) του παρόντος άρθρου, κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών οφείλει να εγγραφεί—

- (α) Μετά το τέλος οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου εάν η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή των φορολογητέων παροχών υπηρεσιών που έχει πραγματοποιήσει—
 - (i) Κατά τη διάρκεια της εν λόγω φορολογικής περιόδου έχει υπερβεί το ποσό των £3,000, ή
 - (ii) κατά τη διάρκεια της εν λόγω φορολογικής περιόδου και κατά τη διάρκεια των αμέσως προηγούμενων τριών φορολογικών περιόδων έχει υπερβεί το ποσό των £12,000.
- (β) σε οποιοδήποτε χρόνο εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιήσει σε περίοδο ενός έτους από το χρόνο αυτό, θα υπερβεί το ποσό των £12,000.

(2) Η υποχρέωση οποιοδήποτε προσώπου να εγγραφεί μετά το τέλος της φορολογικής περιόδου με βάση την υποπαράγραφο (i) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου παύει να υφίσταται σε περίπτωση κατά την οποία ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι η συνολική αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή των φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες το εν λόγω πρόσωπο έχει πραγματοποιήσει κατά την εν λόγω περίοδο και που θα πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια των επόμενων τριών φορολογικών περιόδων δε θα υπερβεί το ποσό των £12,000.

(3) Η υποχρέωση οποιοδήποτε προσώπου να εγγραφεί μετά το τέλος οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου με βάση την υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου παύει να υφίσταται σε περίπτωση κατά την οποία ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή των φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες το εν λόγω πρόσωπο πρόκειται να πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια των επόμενων τεσσάρων φορολογικών περιόδων, δε θα υπερβεί το ποσό των £11,000.

(4) Στον υπολογισμό της αξίας των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών οποιοδήποτε πρόσωπο για τους σκοπούς της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, δε θα λαμβάνονται υπόψη οποιοδήποτε παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών

που πραγματοποιήθηκαν ενόσω βρισκόταν σε ισχύ προηγούμενη εγγραφή του προσώπου αυτού εάν—

- (α) Η εγγραφή του είχε ακυρωθεί για οποιοδήποτε λόγο, εκτός από το λόγο που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 17,
- (β) ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι πριν από την ακύρωση της προηγούμενης εγγραφής ο Έφορος είχε όλες τις αναγκαίες για την ακύρωση της εγγραφής πληροφορίες.

(5) Στον υπολογισμό της αξίας των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δε λαμβάνονται υπόψη οι παραδόσεις αγαθών ή οι παροχές υπηρεσιών που αποτελούν «στοιχεία πάγιου ενεργητικού της επιχείρησης» περιλαμβανομένης και της εμπορικής εύνοιας «Goodwill» που πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

(6) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (7) του παρόντος άρθρου, εγγεγραμμένο πρόσωπο που πραγματοποιεί φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών παύει να διατηρεί την υποχρέωσή του για εγγραφή σε οποιοδήποτε χρόνο, εάν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιήσει σε περίοδο ενός έτους από το χρόνο αυτό, δε θα υπερβεί το ποσό των £11,000.

(7) Εάν ο λόγος που η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή φορολογητέων παροχών υπηρεσιών οποιοδήποτε προσώπου δε θα υπερβεί το ποσό των £11,000 κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στο εδάφιο (6) του παρόντος άρθρου, είναι ότι το εν λόγω πρόσωπο θα παύσει να πραγματοποιεί φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών κατά τη διάρκεια της πιο πάνω περιόδου, ή ότι θα αναστείλει την πραγματοποίηση τέτοιων παραδόσεων ή παροχών για περίοδο μεγαλύτερη των τριάντα (30) ημερών, τότε το εν λόγω πρόσωπο εξακολουθεί να διατηρεί την υποχρέωσή του για εγγραφή.

(8) Στον υπολογισμό της αξίας των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών για τους σκοπούς του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου δε λαμβάνονται υπόψη οι παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που αποτελούν «στοιχεία πάγιου ενεργητικού της επιχείρησης» περιλαμβανομένης και της εμπορικής εύνοιας «Goodwill» και πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

(9) Κάθε πρόσωπο το οποίο, με βάση τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Μέρους, είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο κατά την ημέρα έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, οφείλει να ειδοποιήσει γραπτώς τον Έφορο για το γεγονός αυτό σε χρόνο και με τρόπο που καθορίζεται σε διάταγμα που θα εκδοθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 58 του παρόντος Νόμου και ο Έφορος προβαίνει στην εγγραφή του η οποία αρχίζει να ισχύει από την ημέρα έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου.

14.—(1) Κάθε πρόσωπο το οποίο με βάση την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 13 υποχρεούται να εγγραφεί μετά το τέλος οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου, οφείλει να ειδοποιηθεί τον Έφορο για την υποχρέωσή του αυτή το αργότερο μέσα σε τριάντα (30)

Γνωστοποίηση της υποχρέωσης για εγγραφή και εγγραφή.

ημέρες από το τέλος της εν λόγω φορολογικής περιόδου και ο Έφορος προβαίνει στην εγγραφή του, είτε έχει ειδοποιηθεί από το πρόσωπο αυτό είτε μη, και η εγγραφή αρχίζει να ισχύει από το τέλος του μήνα στον οποίο η τριακοστή ημέρα ανήκει, ή από οποιαδήποτε άλλη προηγούμενη ημερομηνία που θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(2) Κάθε πρόσωπο το οποίο με βάση την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 13 υποχρεούται να εγγραφεί λόγω της αξίας των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή των φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες πρόκειται να πραγματοποιήσει σε οποιαδήποτε μελλοντική περίοδο, οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωσή του αυτή το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έναρξη της περιόδου αυτής και τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου ο Έφορος προβαίνει στην εγγραφή του εν λόγω προσώπου, είτε έχει ειδοποιηθεί από το πρόσωπο αυτό είτε μη, και η εγγραφή αρχίζει να ισχύει μετά το τέλος της περιόδου των τριάντα (30) ημερών, ή από οποιαδήποτε προηγούμενη ημερομηνία η οποία θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι η αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή φορολογητέων παροχών υπηρεσιών τις οποίες το εν λόγω πρόσωπο πρόκειται να πραγματοποιήσει τις πρώτες τριάντα (30) ημέρες της φορολογικής περιόδου θα υπερβεί το ποσό των £12,000 ο Έφορος μπορεί, εάν κρίνει σκόπιμο, να τον εγγράψει και η εγγραφή του να ισχύει από την αρχή της εν λόγω περιόδου.

Δικαίωμα για
εθελοντική
εγγραφή.

15.—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο που δεν είναι υπόχρεο να εγγραφεί, ικανοποιεί τον Έφορο ότι—

- (α) Πραγματοποιεί φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών, ή
- (β) ασκεί επιχείρηση και προτίθεται να πραγματοποιήσει φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησής αυτής,

τότε ο Έφορος, αν υποβληθεί σχετική αίτηση από το πρόσωπο αυτό, προβαίνει στην εγγραφή του η οποία αρχίζει να ισχύει από την ημέρα που υποβλήθηκε η αίτηση για εγγραφή, ή από οποιαδήποτε προγενέστερη ημερομηνία η οποία θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(2) Χωρίς να επηρεάζονται οι διατάξεις του άρθρου 16 και του άρθρου 17 του παρόντος Νόμου, οποιοδήποτε πρόσωπο εγγράφεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, υποχρεούται να παραμείνει εγγεγραμμένο για περίοδο τουλάχιστο τριών (3) ετών μετά την ημερομηνία της πιο πάνω εγγραφής του.

Γνωστοποίηση
του τερματισμού
της υποχρέωσης
για εγγραφή ή
του δικαιώματος
για
εθελοντική
εγγραφή.

16. Οποιοδήποτε πρόσωπο εγγράφηκε σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 του παρόντος Νόμου και το οποίο τερματίζει την πραγματοποίηση ή παύει να έχει πρόθεση της πραγματοποίησης φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή φορολογητέων παροχών υπηρεσιών, οφείλει να γνωστοποιήσει το γεγονός αυτό στον Έφορο το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα του εν λόγω τερματισμού.

17.—(1) Όταν οποιοδήποτε εγγεγραμμένο πρόσωπο γνωστοποιήσει στον Έφορο ότι δεν είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο και ικανοποιήσει τον Έφορο για το γεγονός αυτό, τότε ο Έφορος οφείλει να ακυρώσει την εγγραφή του και η ακύρωση ισχύει από την ημερομηνία της πιο πάνω γνωστοποίησης ή από οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία που θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

Ακύρωση της εγγραφής.

(2) Όταν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι οποιοδήποτε εγγεγραμμένο πρόσωπο παύει να είναι υπόχρεο ή δικαιούχο να εγγραφεί, τότε μπορεί να ακυρώσει την εγγραφή του και η ακύρωση ισχύει από την ημέρα που έπαυσε να είναι υπόχρεο ή δικαιούχο, ή από οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία που θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Όταν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι κατά την ημέρα της εγγραφής του το εγγεγραμμένο πρόσωπο δεν ήταν ούτε δικαιούχο για εγγραφή αλλά ούτε και υπόχρεο, τότε μπορεί να ακυρώσει την εγγραφή και η ακύρωση ισχύει από την πιο πάνω ημέρα.

18.—(1) Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Μέρους, εάν οποιοδήποτε πρόσωπο που πραγματοποιεί ή προτίθεται να πραγματοποιήσει φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών και υποχρεούται να εγγραφεί σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 13 του παρόντος Νόμου, ικανοποιεί τον Έφορο ότι όλες ή το μεγαλύτερο μέρος από αυτές φορολογούνται με φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) ή θα φορολογούνται με το συντελεστή αυτό εάν το ίδιο ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, τότε ο Έφορος μπορεί, εάν το θεωρεί σκόπιμο και εφόσο υποβληθεί σχετική αίτηση από το πρόσωπο αυτό, να προβεί σε εξαίρεσή του από την υποχρέωσή του για εγγραφή, και η εξαίρεση ισχύει μέχρις ότου ο Έφορος κρίνει ότι δεν πρέπει να ενεργεί πλέον με βάση την υποβληθείσα αίτηση, ή ότι η αίτηση αποσύρθηκε.

Εξαίρεση από εγγραφή.

(2) Όταν υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στη φύση των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από το εξαιρούμενο από την εγγραφή πρόσωπο δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, τότε το εν λόγω πρόσωπο οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την αλλαγή αυτή—

(α) Το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα που επήλθε η εν λόγω αλλαγή, ή

(β) αν δεν υπάρχει συγκεκριμένη ημέρα κατά την οποία επήλθε η αλλαγή, το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από το τέλος της φορολογικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η εν λόγω αλλαγή.

(3) Όταν υπάρχει σημαντική αλλαγή σε οποιαδήποτε φορολογική περίοδο σε ό,τι αφορά την αναλογία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών που φορολογούνται με φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) τότε το εν λόγω πρόσωπο οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την αλλαγή αυτή το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από το τέλος της φορολογικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η εν λόγω αλλαγή.

19. Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να τροποποιούν τα ποσά που αναφέρονται στις διατάξεις του παρόντος Μέρους.

Εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου για τροποποίηση των ποσών που αναφέρονται στο Μέρος III.

Τύπος
γνωστο-
ποίησης.

20. Οποιαδήποτε γνωστοποίηση που αναφέρεται στις διατάξεις του παρόντος Μέρους συντάσσεται πάνω σε ειδικό έντυπο το οποίο καθορίζεται με διάταγμα που εκδίδεται από το Υπουργικό Συμβούλιο/και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Μητρώο
ΦΠΑ.

21. Ο Έφορος τηρεί Μητρώο με την ονομασία «Μητρώο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» στο οποίο εγγράφονται το όνομα και η διεύθυνση του υποκείμενου στο φόρο προσώπου καθώς και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες τις οποίες ο Έφορος θεωρεί αναγκαίες για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου. Το Μητρώο μπορεί να τηρείται σε οποιοδήποτε τύπο ήθελε καθορίσει ο Έφορος για την καλύτερη εφαρμογή του παρόντος Νόμου περιλαμβανομένης και της μηχανογραφημένης μορφής.

Χρηματική
Επιβάρυνση.

21Α. Κάθε πρόσωπο που αρνείται ή παραλείπει ή καθυστερεί να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του Μέρους ΙΙΙ του παρόντος Νόμου ή οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, οφείλει να καταβάλει στον Έφορο χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών (£50) για κάθε ημέρα για την οποία διαρκεί η καθυστέρηση, ή η άρνηση ή η παράλειψη.

ΜΕΡΟΣ ΙV

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ

Συντελεστές
φόρου.

22.—(1) Ο φόρος για κάθε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών ή εισαγωγή αγαθών επιβάλλεται με φορολογικό συντελεστή πέντε τοις εκατόν (5%).

(2) Ο υπολογισμός του φόρου γίνεται—

- (α) Στην περίπτωση παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών με βάση την αξία της όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23· και
- (β) στην περίπτωση εισαγωγής αγαθών, με βάση την αξία τους όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24.

Αξία παράδο-
σης αγαθών ή
παροχής
υπηρεσιών.

23.—(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου η αξία κάθε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών προσδιορίζεται σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου.

(2) Εάν η παράδοση ή η παροχή πραγματοποιείται με χρηματική αντιπαροχή, ως αξία λαμβάνεται το ποσό εκείνο στο οποίο εάν προστεθεί ο επιβαλλόμενος φόρος θα ισούται με την αντιπαροχή:

Νοείται ότι η πιο πάνω αντιπαροχή προσαυξάνεται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου με το ποσό οποιασδήποτε επιδότησης των αγαθών ή των υπηρεσιών ή άλλης παροχής που συνδέεται άμεσα με αυτή.

(3) Εάν η παράδοση ή η παροχή πραγματοποιείται χωρίς αντιπαροχή ή πραγματοποιείται με αντιπαροχή μη χρηματική ή αντιπαροχή μη εξ ολοκλήρου χρηματική, ως αξία λαμβάνεται η αξία της στην ελεύθερη αγορά.

(4) Εάν συγκεκριμένη χρηματική αντιπαροχή λήφθηκε—

- (α) Εν μέρει για την παράδοση οποιωνδήποτε αγαθών ή και την παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών, και
- (β) εν μέρει για οποιαδήποτε άλλη αιτία,

τότε η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε για το μέρος εκείνο της αντιπαροχής το οποίο αποδίδεται δεόντως στην παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ως αξία στην ελεύθερη αγορά οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών θεωρείται ότι είναι το ποσό το οποίο με την προσθήκη σ' αυτό του φόρου θα αναμενόταν εύλογα να καταβληθεί ως αντιπαροχή για την εν λόγω παράδοση ή παροχή από πρόσωπο του οποίου οι σχέσεις με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να επηρεάσουν την εν λόγω αντιπαροχή.

(6) Σε περίπτωση κατά την οποία—

- (α) Η αξία οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε ή παρασχέθηκε από ένα υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο με χρηματική αντιπαροχή είναι μικρότερη από την αξία της πιο πάνω παράδοσης ή παροχής στην ελεύθερη αγορά, και
- (β) το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών συνδέεται με το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση ή η παροχή, και
- (γ) εάν η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών είναι φορολογητέα και το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών δε δικαιούται, σύμφωνα με τα άρθρα 25 και 26 του παρόντος Νόμου, να πιστωθεί με ολόκληρο το φόρο που κατέβαλε,

τότε ο Έφορος μπορεί να εκδώσει οδηγία με την οποία να ορίζει, ότι ως αξία της πιο πάνω παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών θα λαμβάνεται η αξία της στην ελεύθερη αγορά.

(7) Οποιαδήποτε οδηγία που εκδίδεται σύμφωνα με το εδάφιο (6) του παρόντος άρθρου πρέπει να γνωστοποιείται γραπτώς προς το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών και εν πάση περιπτώσει η έκδοσή της να πραγματοποιείται μέσα σε τέσσερα χρόνια από την ημέρα της παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών.

(8) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (11), οποιαδήποτε οδηγία που γνωστοποιείται σε οποιοδήποτε πρόσωπο σύμφωνα με τα εδάφια (6) και (7) του παρόντος άρθρου σχετικά με οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποίησε, μπορεί να περιέχει και επιπρόσθετο όρο ότι ως αξία οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών —

(α) Η οποία πραγματοποιείται από το εν λόγω πρόσωπο μετά τη γνωστοποίηση της οδηγίας ή μετά από οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία που θα καθορίζεται στη γνωστοποίηση, και

(β) εφόσο ικανοποιούνται οι όροι που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου,

θα λογίζεται η αξία της στην ελεύθερη αγορά:

Νοείται ότι για τους σκοπούς του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου, ένα πρόσωπο θεωρείται ότι συνδέεται με άλλο πρόσωπο μόνο αν—

- (α) Είναι αξιωματούχος ή μέλος του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης του άλλου προσώπου· ή
- (β) και τα δύο αναγνωρίζονται ότι αποτελούν νόμιμο συνεταιρισμό ή ότι ασκούν μαζί επιχείρηση ως συνεταιρείο· ή
- (γ) το ένα είναι εργοδοτούμενος του άλλου· ή

- (δ) το ένα έχει στην κυριότητά του, ή ελέγχει ή κατέχει άμεσα ή έμμεσα ποσοστό 5% ή μεγαλύτερο των μετοχών ή μεριδίων του άλλου, με δικαίωμα ψήφου του ενός ή του άλλου· ή
- (ε) το ένα ελέγχεται από το άλλο άμεσα ή έμμεσα· ή
- (στ) και τα δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο· ή
- (ζ) ελέγχουν από κοινού, άμεσα ή έμμεσα, ένα τρίτο πρόσωπο· ή
- (η) είναι μέλη της ίδιας οικογένειας:

Νοείται περαιτέρω ότι, για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου ο όρος «οικογένεια» περιλαμβάνει—

- (i) Τους συζύγους,
- (ii) τους ανιόντες και κατιόντες πρώτου βαθμού κατευθεία γραμμή,
- (iii) τους αδελφούς και αδελφές (αμφιθαλείς και ετεροθαλείς),
- (iv) τους ανιόντες και κατιόντες δεύτερου βαθμού, κατευθεία γραμμή,
- (v) τους θείους, θείες, ανεψιούς ή ανεψιές,
- (vi) τον πενθερό ή πενθαρά και τους γαμβρούς ή νύμφες,
- (vii) αντράδελφους ή αντράδελφες και γυναικάδελφους ή γυναικάδελφες.

(9) Σε περίπτωση κατά την οποία—

- (α) Ολόκληρο ή μέρος της δραστηριότητας μιας επιχείρησης που ασκείται από ένα υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο συνίσταται στην παράδοση αγαθών σε ορισμένα πρόσωπα με σκοπό αυτά να πωληθούν λιανικώς από τα πρόσωπα αυτά ή από άλλους, και
- (β) τα πρόσωπα αυτά δεν είναι υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα,

τότε ο Έφορος μπορεί με σχετική γνωστοποίηση προς το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, να ορίσει ότι από την ημερομηνία που δόθηκε η γνωστοποίηση ή από οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία που θα ορίζεται στη γνωστοποίηση, ως αξία των πιο πάνω παραδόσεων θα λογίζεται η αξία τους στην ελεύθερη αγορά κατά τη λιανική τους πώληση.

(10) Το εδάφιο αυτό εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου η παροχή υπηρεσιών συνίσταται στην προσφορά υπηρεσιών από ξενοδοχείο, πανδοχείο, οικοτροφείο ή παρόμοια καταλύματα ύπνου, ή διαμονής σε δωμάτια τα οποία διατίθενται για το σκοπό αυτό, ή για σκοπούς παροχής διατροφής, και—

- (α) Η παροχή αυτή γίνεται σε φυσικό πρόσωπο για συνεχή περίοδο που υπερβαίνει τις τέσσερις (4) εβδομάδες, και
- (β) καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου η διαμονή παρέχεται για χρήση από το πιο πάνω φυσικό πρόσωπο ή για χρήση από το ίδιο μαζί με ένα ή περισσότερα άλλα φυσικά πρόσωπα που διαμένουν μαζί του, χωρίς αυτά τα πρόσωπα να καταβάλλουν τα δικά τους έξοδα (είτε άμεσα είτε έμμεσα).

Όπου το εδάφιο αυτό έχει εφαρμογή—

- (α) Η αξία οποιουδήποτε μέρους της παροχής πέραν της περιόδου των τεσσάρων εβδομάδων, θα λαμβάνεται μειωμένη σε τέτοιο βαθμό ώστε η απομένουσα αξία να είναι αυτή που αντιστοιχεί σε διευκολύνσεις άλλες από εκείνες που σχετίζονται με το δικαίωμα της διαμονής, και

- (β) η απομένουσα αξία δε θα είναι μικρότερη από είκοσι τοις εκατόν (20%) της συνολικής αξίας της παροχής πέραν των τεσσάρων εβδομάδων.

(11) Στην περίπτωση που εργοδότης πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, με ή χωρίς αντιπαροχή, και που συνίσταται στην προμήθεια στους εργοδοτούμενους του—

- (α) Φαγητών ή ποτών για σκοπούς διατροφής τους, ή
 (β) διαμονής σε ξενοδοχεία ή παρόμοια μέρη, τότε—
 (i) Εάν η παράδοση ή η παροχή πραγματοποιείται χωρίς αντιπαροχή, η αξία των πιο πάνω παραδόσεων ή παροχών θα λογίζεται ότι ισούται με το μηδέν, και
 (ii) εάν οι παραδόσεις ή οι παροχές πραγματοποιούνται με αντιπαροχή εξ ολοκλήρου ή μερικώς χρηματική, η αξία καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη μόνο το μέρος της αντιπαροχής που είναι χρηματική.

(12) Όταν η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται με χρηματική αντιπαροχή και με όρους που επιτρέπουν έκπτωση για «έγκαιρη πληρωμή», η αντιπαροχή για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου θα ισούται με το ποσό που απομένει αφού αφαιρεθεί η πιο πάνω έκπτωση, ανεξάρτητα εάν η πληρωμή έγινε σύμφωνα με τους πιο πάνω όρους.

Νοείται ότι οι πιο πάνω διατάξεις δεν εφαρμόζονται εάν οι όροι περιλαμβάνουν και ρύθμιση για πληρωμή με δόσεις.

(13) Στις περιπτώσεις παράδοσης αγαθών που θεωρούνται ως φορολογητέες παραδόσεις με βάση—

- (α) Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (16) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, ή
 (β) το εδάφιο (6) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου (αλλά χωρίς αντιπαροχή), ή
 (γ) το εδάφιο (11) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου,

ως αξία των παραδόσεων λογίζεται το κόστος των αγαθών στο πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση, εκτός των περιπτώσεων που τυγχάνει εφαρμογής το εδάφιο (11) του παρόντος άρθρου.

(14) Στις περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών που θεωρούνται φορολογητέες παροχές με βάση—

- (α) Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (15) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, ή
 (β) το εδάφιο (8) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου (αλλά χωρίς αντιπαροχή),

ως αξία της παροχής λογίζεται το συνολικό της κόστος στο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες, εκτός των περιπτώσεων που τυγχάνει εφαρμογής το εδάφιο (11) του παρόντος άρθρου.

(15) Όταν οποιοδήποτε ποσό σχετικό με τον καθορισμό της αξίας είναι εκφρασμένο σε ξένο νόμισμα, αυτό θα μετατρέπεται σε Κυπριακές λίρες, σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου, και σχετικά με την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών το χρονικό σημείο για τον καθορισμό της αξίας και της τιμής συναλλάγματος είναι ο χρόνος της παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών.

82 του 1967
 57 του 1969
 4 του 1971
 45 του 1973
 12 του 1977
 104 του 1987
 98 του 1989.

(16) Στην παράδοση εφημερίδων και περιοδικών που ενεργούν οι εκδοτικές και εισαγωγικές επιχειρήσεις ως φορολογητέα αξία θα λαμβάνεται η τιμή παράδοσης αυτών χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, μετά την αφαίρεση της προμήθειας που χορηγείται στα πρακτορεία διανομής.

(17) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος άρθρου το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει κανονισμούς, οι πρόνοιες των οποίων να ρυθμίζουν θέματα που αφορούν την αξία, τη μέθοδο και τη διαδικασία προσδιορισμού της αξίας ειδικών περιπτώσεων παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών.

Αξία
εισαγόμενων
αγαθών.
82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977
104 του 1987
98 του 1989.

24. Στην εισαγωγή αγαθών η φορολογητέα αξία περιλαμβάνει—

(α) Τη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων αγαθών όπως αυτή προσδιορίζεται στον περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμο·

(β) τους οφειλόμενους δασμούς, τέλη, εισφορές ή άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις που εισπράττονται κατά την εισαγωγή υπέρ της Δημοκρατίας ή τρίτων, εκτός από το φόρο·

(γ) τα παρεπόμενα έξοδα της εισαγωγής αγαθών, όπως τα έξοδα προμήθειας, μεσιτείας, συσκευασίας, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς μέχρι του πρώτου τόπου του προορισμού τους στο εσωτερικό της χώρας, εφόσο και κατά το μέρος που δεν έχουν συμπεριληφθεί στη δασμολογητέα αξία·

(δ) τα αναφερόμενα στην περίπτωση της παραγράφου (γ) του παρόντος άρθρου έξοδα, τα οποία πραγματοποιούνται για τυχόν μεταφορά των αγαθών από τον πρώτο τόπο προορισμού σε άλλο τόπο που είναι γνωστός κατά το χρόνο τελωνισμού τους·

Νοείται ότι ως πρώτος τόπος προορισμού των αγαθών θεωρείται ο τόπος ο οποίος αναγράφεται στη φορτωτική ή σε οποιοδήποτε έγγραφο με το οποίο εισάγονται τα αγαθά στη Δημοκρατία, αν όμως δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη, ως πρώτος τόπος προορισμού θεωρείται ο τόπος της πρώτης εκφόρτωσης των αγαθών στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

ΜΕΡΟΣ V

ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Φορολογικές
δηλώσεις,
πληρωμή του
φόρου και
πιστώσεις.

25.—(1) Το κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει, το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από το τέλος κάθε φορολογικής περιόδου, ή σε οποιοδήποτε άλλο χρόνο το Υπουργικό Συμβούλιο ήθελε με κανονισμούς καθορίσει σε ειδικές περιπτώσεις —

(α) Να υποβάλλει στον Έφορο γραπτές φορολογικές δηλώσεις, και

(β) να καταβάλλει τον οφειλόμενο φόρο,

αναφορικά με όλες τις παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών τις οποίες έχει πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

(2) Το περιεχόμενο, ο τύπος και ο τρόπος υποβολής των αναφερόμενων στο εδάφιο (1) φορολογικών δηλώσεων καθώς και ο τρόπος πληρωμής του φόρου καθορίζονται με κανονισμούς οι οποίοι εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο· στους κανονισμούς αυτούς μπορούν να διαλαμβάνονται διαφορετικές διατάξεις για τη ρύθμιση διαφορετικών περιπτώσεων.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δικαιούται, στο τέλος της κάθε φορολογικής περιόδου, να πιστωθεί, στην έκταση που καθορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 26, το ποσό που κατέβαλε ως φόρο εισροών, και στη συνέχεια να αφαιρέσει το ποσό αυτό από το φόρο εκροών τον οποίο ο ίδιος οφείλει.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (5) «φόρος εισροών» αναφορικά με υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σημαίνει—

- (α) Το φόρο ο οποίος αναλογεί στις παραδόσεις αγαθών ή και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν προς το πρόσωπο αυτό, και
- (β) το φόρο ο οποίος πληρώθηκε από το ίδιο για την εισαγωγή οποιωνδήποτε αγαθών,

νοουμένου ότι (σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις αυτές) τα αγαθά ή και οι υπηρεσίες έχουν χρησιμοποιηθεί ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται ή πρόκειται να ασκηθεί από το ίδιο και «φόρος εκροών» σημαίνει το φόρο ο οποίος αναλογεί στις παραδόσεις αγαθών ή και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί το ίδιο.

(5) Εάν οποιαδήποτε αγαθά τα οποία παραδίδονται, ή οποιαδήποτε υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ή οποιαδήποτε αγαθά τα οποία εισάγονται από το πρόσωπο αυτό, χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εν μέρει για σκοπούς επιχείρησης που ασκείται ή πρόκειται να ασκηθεί από το εν λόγω πρόσωπο, και εν μέρει για άλλους σκοπούς, τότε ο φόρος για τις πιο πάνω παραδόσεις, παροχές ή για τις εισαγωγές, επιμερίζεται έτσι ώστε ως φόρος εισροών να ληφθεί υπόψη μόνο το μέρος εκείνο το οποίο αντιστοιχεί στις εισροές που αφορούν τους σκοπούς της επιχείρησής του.

(6) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (7), εάν στο τέλος της φορολογικής περιόδου δεν οφείλεται φόρος εκροών ή εάν το ποσό της πίστωσης υπερβαίνει το ποσό του φόρου εκροών, τότε, το ποσό της πίστωσης ή αναλόγως της περιπτώσεως το ποσό που υπερβαίνει το ποσό του φόρου εκροών μεταφέρεται για πίστωση στην επόμενη φορολογική περίοδο.

(7) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, το ποσό της πίστωσης σε περίπτωση που στο τέλος της φορολογικής περιόδου δεν οφείλεται φόρος εκροών ή αναλόγως της περιπτώσεως το ποσό που υπερβαίνει το ποσό του φόρου εκροών, επιστρέφεται από τον Έφορο στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, εφόσο και σε όση έκταση—

- (α) Καταβλήθηκε στον Έφορο αχρεώστητα ή
- (β) υπό τις περιστάσεις είναι αδύνατο να μεταφερθεί για πίστωση και συμψηφισμό μέχρι και την τελευταία φορολογική περίοδο του έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου εντάσσεται η υπό εξέταση φορολογική περίοδος ή
- (γ) αφορά παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που υπόκεινται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) ή
- (δ) αφορά την απόκτηση στοιχείων πάγιου ενεργητικού της επιχείρησης ως στοιχεία πάγιου ενεργητικού της επιχείρησης θεωρούνται—
 - (i) Τα ενσώματα αγαθά που ανήκουν στην επιχείρηση και τα οποία τυγχάνουν από αυτή διαρκούς εκμετάλλευσης,

(χωρίς να υπολογίζονται στην αξία τους οποιεσδήποτε δαπάνες επισκευής ή συντήρησής τους)· και

(ii) τα δικαιώματα χρησιμοποίησης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων, εμπορικών ή βιομηχανικών σημάτων και άλλων παρόμοιων δικαιωμάτων, εφόσο αυτά εξυπηρετούν περισσότερες από μία χρήσεις· ή

(ε) παρέλθει περίοδος τριών ετών από το τέλος της φορολογικής περιόδου εντός της οποίας προέκυψε.

Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών του παρόντος εδαφίου καθώς και για τον καθορισμό της διαδικασίας και του τρόπου υπολογισμού του προς επιστροφή ποσού.

(8) Εάν στο τέλος οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου οφείλεται σύμφωνα με το εδάφιο (7) του παρόντος άρθρου οποιοδήποτε ποσό σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο και το πρόσωπο αυτό παρέλειψε να υποβάλει φορολογικές δηλώσεις ή να πληρώσει φόρο για οποιαδήποτε προηγούμενη φορολογική περίοδο όπως προνοείται από τον παρόντα Νόμο, τότε ο Έφορος μπορεί να αρνηθεί την πληρωμή του εν λόγω ποσού μέχρις ότου το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο συμμορφωθεί με τις σχετικές πρόνοιες.

(9) Καμιά αφαίρεση σύμφωνα με το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου ή οποιαδήποτε πληρωμή σύμφωνα με το εδάφιο (7) του παρόντος άρθρου οποιουδήποτε ποσού επιτρέπεται, εκτός αν υποβληθεί σχετική απαίτηση κατά τρόπο και σε χρόνο που προβλέπεται σε κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο· στην περίπτωση δε, οποιουδήποτε προσώπου το οποίο δεν έχει πραγματοποιήσει φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών μέσα στη φορολογική περίοδο για την οποία γίνεται λόγος ή μέσα σε οποιαδήποτε προηγούμενη περίοδο, η πληρωμή σύμφωνα με το εδάφιο (7) μπορεί να πραγματοποιείται με βάση οποιουσδήποτε όρους τους οποίους ο Έφορος, μπορεί εάν κρίνει σκόπιμο να επιβάλει, για σκοπούς προστασίας των Δημόσιων προσόδων, περιλαμβανομένων και όρων αναφορικά με την πληρωμή κάτω από συγκεκριμένες περιστάσεις.

(10) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να προνοούν—

(α) Ότι ο φόρος που αναλογεί σε οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ή ότι ο φόρος που πληρώθηκε από το ίδιο κατά την εισαγωγή αγαθών, λογίζεται ως φόρος εισροών του προσώπου αυτού εάν και μόνο και στην έκταση που η επιβάρυνση του φόρου αποδεικνύεται και επιβεβαιούται από έγγραφα όπως αυτά ήθελαν καθοριστεί στους κανονισμούς ή όπως ο Έφορος ήθελε επιβάλει είτε γενικά είτε σε ειδικές περιπτώσεις ή κατηγορίες περιπτώσεων.

(β) Για τη δυνατότητα υποκείμενου στο φόρο προσώπου να λογίζει ως φόρο εισροών, κάτω από τέτοιες περιστάσεις στην έκταση και κάτω από τέτοιους όρους όπως ήθελαν καθοριστεί στους κανονισμούς, το φόρο που αναλογεί σε οποιαδήποτε παράδοση ή παροχή στο ίδιο, ή το φόρο που πληρώθηκε από αυτό κατά την εισαγωγή αγαθών, ανεξαρτήτως εάν κατά το χρόνο της παράδοσης ή της παροχής στο ίδιο ή της πληρωμής από το ίδιο κατά την εισαγωγή δεν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

- (γ) Για τη δυνατότητα υποκείμενου στο φόρο νομικού προσώπου να λογίζει ως φόρο εισροών, κάτω από τις περιστάσεις στην έκταση και κάτω από τους όρους που ήθελαν καθοριστεί στους κανονισμούς, το φόρο που αναλογεί σε οποιαδήποτε παράδοση ή εισαγωγή αγαθών που αποκτήθηκαν για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου ή το φόρο που αναλογεί σε οποιαδήποτε υπηρεσία που παρασχέθηκε για δικό του όφελος, πριν από τη σύστασή του ή σε σχέση με τη σύσταση του εν λόγω νομικού προσώπου.
- (δ) Για τη δυνατότητα πληρωμής από τον Έφορο σε οποιοδήποτε πρόσωπο που έπαυσε να είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, οποιουδήποτε ποσού φόρου που καταβλήθηκε για την παροχή στο πρόσωπο αυτό οποιωνδήποτε υπηρεσιών που παρασχέθηκαν για τους σκοπούς της επιχείρησης που το ίδιο ασκούσε όταν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(11) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να ορίζουν ότι ο φόρος που καταβλήθηκε για ορισμένες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών ή εισαγωγές αγαθών δεν επιτρέπεται να πιστώνεται όπως διαλαμβάνεται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εάν συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις που καθορίζονται στους κανονισμούς και οι οποίες αφορούν—

- (α) Το είδος των αγαθών που παραδίδονται ή εισάγονται ή το είδος των υπηρεσιών που παρέχονται,
- (β) το πρόσωπο το οποίο πραγματοποιεί την παράδοση ή την εισαγωγή των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών ή το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιούνται,
- (γ) τους σκοπούς για τους οποίους πραγματοποιείται η παράδοση ή η εισαγωγή των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, ή
- (δ) οποιεσδήποτε άλλες περιστάσεις ή συνθήκες:

Νοείται ότι οποιοδήποτε κανονισμοί που εκδίδονται με βάση το παρόν εδάφιο μπορούν να περιέχουν διατάξεις για μεταγενέστερες απαλλαγές από το φόρο εκροών.

(12) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου «φορολογική περίοδος» σημαίνει το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Μαρτίου, 1ης Απριλίου και 30ής Ιουνίου, 1ης Ιουλίου και 30ής Σεπτεμβρίου και 1ης Οκτωβρίου και 31ης Δεκεμβρίου οποιουδήποτε έτους:

Νοείται ότι το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί με κανονισμούς να καθορίζει ως φορολογική περίοδο, για οποιουδήποτε σκοπούς άλλους από τους σκοπούς του Μέρους III του παρόντος Νόμου, οποιαδήποτε άλλη χρονική περίοδο· οι κανονισμοί αυτοί μπορούν να περιέχουν διαφορετικές διατάξεις για τη ρύθμιση διαφορετικών περιπτώσεων.

(13) Δεν παρέχεται δικαίωμα πίστωσης του φόρου με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες:

- (α) Που αφορούν την παράδοση υλικών ή την παροχή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για εκτέλεση εργασιών σε ακίνητη ιδιοκτησία ή που αφορούν την αμοιβή εργολάβων για την εκτέλεση εργασιών σε ακίνητη ιδιοκτησία με μίσθωση έργου, ανεξάρτητα από το αν τα υλικά ή οι υπηρεσίες διατίθενται ή μη από τον εργολάβο. Νοείται ότι οι πρόνοιες του παρόντος εδαφίου δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση των εργολάβων,

- (β) αγοράς ή εισαγωγής καπνοβιομηχανικών προϊόντων,
- (γ) αγοράς ή εισαγωγής οινοπνευματώδων ποτών,
- (δ) δεξιώσεων, ψυχαγωγίας και φιλοξενίας γενικά,
- (ε) στέγασης, τροφής, ποτών, μετακίνησης και ψυχαγωγίας για το προσωπικό ή τους εκπροσώπους της επιχείρησης,
- (ζ) αγοράς ή εισαγωγής—
 - (i) Επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης μέχρι και εννέα (9) θέσεων, περιλαμβανομένου και του οδηγού,
 - (ii) σκαφών και αεροσκαφών ιδιωτικής χρήσης που προορίζονται για αναψυχή ή αθλητισμό,
 - (iii) οι δαπάνες καυσίμων, επισκευής, συντήρησης και κυκλοφορίας γενικά των ειδών που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (i) και (ii) πιο πάνω:

Νοείται ότι οι πρόνοιες του παρόντος εδαφίου δεν τυγχάνουν εφαρμογής στις περιπτώσεις που τα αγαθά που αναφέρονται στις παραγράφους (β), (γ) και (ζ) αποκτήθηκαν για μεταπώληση μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

(14) Κάθε πρόσωπο που παραλείπει, αρνείται ή καθυστερεί να υποβάλει φορολογική δήλωση στον τύπο και στο χρόνο που καθορίζονται στις πρόνοιες του εδαφίου (1) και των κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει των προνοιών των εδαφίων (1) και (2) του παρόντος άρθρου, οφείλει να καταβάλει στον Έφορο χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών (£50) για κάθε ημέρα για την οποία διαρκεί η άρνηση ή η παράλειψη ή η καθυστέρηση.

Επιτρεπόμενη πίστωση για το φόρο εισροών.

26.—(1) Το ποσό του φόρου εισροών το οποίο το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δικαιούται να πιστώσει στο τέλος οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου υπολογίζεται ως εξής—

- (α) Εάν η επιχείρηση την οποία ασκεί είναι τέτοιας φύσεως ώστε όλες οι παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί είναι φορολογητέες, τότε επιτρέπεται η πίστωση ολόκληρου του φόρου εισροών για την περίοδο αυτή (δηλαδή του φόρου εισροών για τις παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών και για τις εισαγωγές αγαθών που πραγματοποιήσε κατά την περίοδο αυτή).
- (β) εάν η επιχείρηση την οποία ασκεί είναι τέτοιας φύσεως ώστε ορισμένες και όχι όλες οι παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών να είναι φορολογητέες, τότε επιτρέπεται η πίστωση του μέρους εκείνου του φόρου εισροών του για την περίοδο αυτή, το οποίο, σύμφωνα με κανονισμούς που προβλέπονται στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου αποδίδεται στις φορολογητέες παραδόσεις ή και παροχές.
- (γ) εάν δεν έχει πραγματοποιήσει φορολογητέες παραδόσεις ή και παροχές μέσα στην περίοδο αυτή ή οποιαδήποτε προηγούμενη περίοδο, τότε θα επιτρέπεται η πίστωση του μέρους εκείνου του φόρου εισροών για την περίοδο αυτή το οποίο ο Έφορος κρίνει ότι είναι δίκαιο και εύλογο κάτω από τις περιστάσεις.

(2) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να προβλέπουν ότι το ποσό του φόρου εισροών που αναλογεί σε εξαιρούμενες παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών θα λογίζεται

ότι αναλογεί σε φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών εφόσο —

- (α) Το ποσό του φόρου εισροών που αναλογεί στις εξαιρητέες από το φόρο παραδόσεις ή παροχές δεν υπερβαίνει συγκεκριμένο χρηματικό ποσό ή δεν υπερβαίνει συγκεκριμένο ποσοστό ολόκληρου του φόρου εισροών, όπως θα καθορίζεται, ή
- (β) συντρέχουν οποιεσδήποτε καθορισμένες στους κανονισμούς περιστάσεις.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μπορούν να περιέχουν διατάξεις για δίκαιο και εύλογο επιμερισμό του φόρου εισροών σε σχέση με τις πραγματοποιούμενες από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο παραδόσεις αγαθών ή και παροχές υπηρεσιών.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται με βάση τα προηγούμενα εδάφια μπορούν να διαλαμβάνουν διαφορετικές διατάξεις για τη ρύθμιση διαφορετικών περιπτώσεων και ειδικότερα (χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα των εν λόγω εδαφίων) σε ό,τι αφορά τον καθορισμό αγαθών και υπηρεσιών.

ΜΕΡΟΣ VI

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ, ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

27.—(1) Όταν οποιοδήποτε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών η οποία υπόκειται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%), τότε δεν επιβάλλεται γι' αυτή οποιοσδήποτε φόρος, έστω και αν δυνάμει άλλων διατάξεων του παρόντος Νόμου η εν λόγω παράδοση ή παροχή θα υπέκειτο ή όχι στην επιβολή φόρου· για όλους όμως τους άλλους σκοπούς αυτή θεωρείται ως φορολογητέα παράδοση ή παροχή και ο φορολογικός συντελεστής με βάση τον οποίο φορολογείται ίναι μηδέν τοις εκατόν (0%).

Φορολογικός συντελεστής μηδέν.

(2) Η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών υπόκειται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) εάν τα εν λόγω αγαθά ή οι εν λόγω υπηρεσίες περιγράφονται στο Παράρτημα II του παρόντος Νόμου, ή εάν η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών είναι της περιγραφής που αναφέρεται στο εν λόγω Παράρτημα.

Παράρτημα II

(3) Όταν αγαθά οποιασδήποτε περιγραφής που αναφέρεται στο Παράρτημα II του παρόντος Νόμου εισάγονται στη Δημοκρατία, τότε δεν επιβάλλεται φόρος κατά την εισαγωγή τους εκτός εάν στο Παράρτημα αυτό προβλέπεται διαφορετικά.

Παράρτημα II

(4) Όταν οποιαδήποτε περιγραφή που αναφέρεται στο Παράρτημα II αφορά συναλλαγή η οποία διαφορετικά δε θα θεωρείτο ότι αποτελεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, τότε η συναλλαγή αυτή θα θεωρείται για τους σκοπούς αυτού του νόμου ως παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών στη Δημοκρατία.

Παράρτημα II

(5) Η παράδοση οποιωνδήποτε αγαθών υπόκειται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) εάν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο το οποίο πραγματοποιεί την παράδοσή τους—

- (α) Έχει εξαγάγει τα αγαθά αυτά, ή
- (β) τα έχει φορτώσει ως εφόδια για θαλάσσια διαδρομή ή αεροπορική πτήση η οποία έχει ως τελικό προορισμό έδαφος εκτός της Δημοκρατίας, ή ως εμπορεύματα τα οποία θα πωληθούν λιανικώς σε πρόσωπα που μεταφέρονται στην εν λόγω διαδρομή ή πτήση σε πλοίο ή αεροπλάνο,

και εάν έχουν ικανοποιηθεί οποιοδήποτε άλλοι όροι τους οποίους ο Έφορος κρίνει σκόπιμο να επιβάλει.

(6) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει Κανονισμούς που να προβλέπουν ότι ορισμένες παραδόσεις αγαθών ή οποιαδήποτε αγαθά που θα καθορίζονται στους κανονισμούς, θα υπόκεινται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι τα αγαθά έχουν εξαχθεί ή πρόκειται να εξαχθούν και ότι ικανοποιούνται οποιοδήποτε άλλοι όροι ή προϋποθέσεις ή κριτήρια που δυνατό να καθορίζονται στους κανονισμούς.

(7) Όταν η παράδοση οποιαδήποτε αγαθών υπόκειται σε φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%) δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) και των κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου, και

- (α) Τα αγαθά βρίσκονται στη Δημοκρατία μετά την ημερομηνία κατά την οποία υπήρχε ισχυρισμός ότι εξήχθησαν ή ότι επρόκειτο να εξαχθούν ή να φορτωθούν ή
- (β) δεν τηρήθηκαν οποιοδήποτε όροι που είχαν επιβληθεί από τον Έφορο με βάση το εδάφιο (5) του παρόντος άρθρου ή δεν ικανοποιήθηκαν οποιεσδήποτε προϋποθέσεις ή κριτήρια που καθορίζονται σε κανονισμούς που εκδόθηκαν με βάση το εδάφιο (6) του παρόντος άρθρου,

και η παρουσία των αγαθών στη Δημοκρατία μετά την πιο πάνω ημερομηνία ή η μη τήρηση των όρων και των προϋποθέσεων δεν είχε εξουσιοδοτηθεί από τον Έφορο, τότε τα αγαθά αυτά υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 του παρόντος Νόμου και ο φόρος που θα επιβάρυνε την παράδοση εάν δεν υπέκειτο σε συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%), είναι πληρωτέος από το πρόσωπο στο οποίο τα αγαθά παραδόθηκαν ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν τα αγαθά στη Δημοκρατία· ο Έφορος όμως μπορεί, να απαλλάξει τον υπόχρεο από την πληρωμή ολόκληρου ή μέρους του φόρου στην περίπτωση που τα αγαθά τελικά εξαγονται και οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, όροι ή κριτήρια πληρούνται.

82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977
104 του 1987
98 του 1989.

Εξαιρέσεις.
Παράρτημα III

28.—(1) Όλες οι παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών οι οποίες αναφέρονται στο Πρώτο Μέρος του Παραρτήματος III εξαιρούνται από το φόρο σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στο Μέρος αυτό του Παραρτήματος.

Εισαγωγές
αγαθών.

(2) Εξαιρούνται από το φόρο όλες οι οριστικές εισαγωγές αγαθών των οποίων η παράδοση στο εσωτερικό της Δημοκρατίας από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο εξαιρείται σε όλες τις περιπτώσεις από το φόρο.

Παράρτημα III.

(3) Όλες οι εισαγωγές στη Δημοκρατία των αγαθών που αναφέρονται στο Δεύτερο Μέρος του Παραρτήματος III εξαιρούνται από το φόρο εφόσον πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο Μέρος αυτό του Παραρτήματος ή σε κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Εξουσία του
Υπουργικού
Συμβουλίου να
προβάλει σε
μείωση του
φόρου για
ορισμένα
μεταχειρισμένα
αγαθά.

29.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει κανονισμούς με τις διατάξεις των οποίων να είναι δυνατό να διασφαλίζεται μείωση του φόρου που επιβάρυνε οποιαδήποτε παράδοση μεταχειρισμένων αγαθών της περιγραφής που καθορίζεται στους κανονισμούς σε περιπτώσεις που κανένας φόρος δεν είχε επιβάρυνε μια οποιαδήποτε προηγούμενη παράδοση των αγαθών αυτών και με την προϋπόθεση ότι οποιοδήποτε άλλοι όροι που καθορίζονται στους κανονισμούς ή που επιβάλλονται από τον Έφορο δυνάμει των κανονισμών, ικανοποιούνται.

(2) Το ποσό της μείωσης του φόρου το οποίο δυνατό να διασφαλίζεται από τους πιο πάνω κανονισμούς δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του φόρου με το οποίο θα επιβαρύνετο η προηγούμενη παράδοση εάν ο φόρος επιβάλλετο σ' αυτή με τον ίδιο συντελεστή με τον οποίο θα επιβαρυνθεί η υποκείμενη στη μείωση παράδοση, χωρίς να υπολογίζεται σ' αυτή η πιο πάνω μείωση.

(3) Οι κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου και που μπορούν να προβλέπουν για διασφάλιση μειωμένου φόρου που επιβαρύνει οποιαδήποτε παράδοση αγαθών της περιγραφής που καθορίζεται στους κανονισμούς, μπορούν επίσης να προβλέπουν—

- (α) Για την εξαίρεση του φόρου που επιβαρύνει κατά την εισαγωγή τα αγαθά της πιο πάνω περιγραφής, και
- (β) ότι στην περίπτωση που κανένας φόρος δεν επιβάρυνε την εισαγωγή των αγαθών της πιο πάνω περιγραφής, εξασφαλίζεται η ίδια μείωση του φόρου όπως στην περίπτωση που κανένας φόρος δεν επιβάρυνε μια οποιαδήποτε προηγούμενη παράδοση των αγαθών· επίσης μπορούν να προβλέπουν διαφορετικές ρυθμίσεις για διαφορετικές περιπτώσεις.

30. Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς με βάση τους οποίους—

- (α) Να ρυθμίζεται η επιβολή μηδενικού συντελεστή, ή η εξαίρεση, ή η απαλλαγή ή η επιστροφή μέρους ή όλου του αναλογούντος φόρου, αναφορικά με ορισμένες παραδόσεις ή εισαγωγές αγαθών ή παροχές υπηρεσιών σε πρόσωπα, οργανισμούς ή άλλους φορείς που θα καθορίζονται στους κανονισμούς·
- (β) να προβλέπεται η μερική ή πλήρης απαλλαγή του φόρου που επιβαρύνει την εισαγωγή οποιωνδήποτε αγαθών τα οποία αποδεδειγμένα είχαν προηγουμένως εξαχθεί από τη Δημοκρατία·
- (γ) να προβλέπεται η επιβολή οποιωνδήποτε όρων ή η συνδρομή οποιωνδήποτε προϋποθέσεων (περιλαμβανομένων και όρων αναφορικά με τη μεταγενέστερη διάθεση των αγαθών) όταν παρέχεται οποιοδήποτε όφελος με βάση τις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου.

31.—(1) Εάν οποιοδήποτε πρόσωπο καταβάλει φόρο για παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποίησε με αντιπαροχή και στη συνέχεια δεν επιτυγχάνει να εισπράξει την αντιπαροχή αυτή λόγω πτώχευσης ή διάλυσης του οφειλέτη ή έκδοσης εναντίον του διατάγματος παραλαβής, τότε το πρόσωπο αυτό δικαιούται, ύστερα από αίτημά του στον Έφορο, σε επιστροφή του φόρου ο οποίος αναλογεί στην οφειλόμενη σ' αυτόν αντιπαροχή.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο εκδίδει κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) και ειδικότερα για τον καθορισμό—

- (α) Των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία πρέπει να προσκομίζονται για ικανοποίηση του Εφόρου αναφορικά με τους ισχυρισμούς του αιτητή· και
- (β) της διαδικασίας η οποία θα ακολουθείται για την υποβολή και εξέταση της αίτησης.

32.—(1) Σε περίπτωση εισαγωγής αγαθών από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο τα οποία—

- (α) Κατά το χρόνο της εισαγωγής τους ανήκουν πλήρως ή μερικώς σε άλλο πρόσωπο· και

Απαλλαγή ή
επιστροφή
του φόρου.

Επιστροφή
φόρου σε
περίπτωση
πτώχευσης.

Αγαθά
εισαγόμενα για
ιδιωτικούς
σκοπούς.

(β) πρόκειται να χρησιμοποιηθούν και για ιδιωτικούς σκοπούς, είτε από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είτε από το άλλο πρόσωπο, τότε ο φόρος ο οποίος καταβλήθηκε κατά την εισαγωγή τους από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δε θεωρείται ως φόρος εισροών για σκοπούς πίστωσης σύμφωνα με το άρθρο 25· μπορεί όμως να επιστραφεί ύστερα από ξεχωριστό αίτημα προς τον Έφορο.

(2) Ο Έφορος αποδέχεται το αίτημα του εδαφίου (1) εάν ικανοποιηθεί ότι η μη αποδοχή του θα οδηγήσει σε διπλή επιβολή του φόρου, εφόσο όμως το αποδέχεται, η αποδοχή εκτείνεται μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίος για να αποφευχθεί η διπλή επιβάρυνση με το φόρο.

(3) Στην εξέταση οποιουδήποτε αιτήματος που υποβάλλεται με βάση το παρόν άρθρο, ο Έφορος λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εισαγωγή καθώς και οποιαδήποτε άλλα περιστατικά και γεγονότα τα οποία επακολούθησαν και τα οποία είναι σχετικά με τα αγαθά αυτά.

(4) Οποιοδήποτε ποσό γίνεται αποδεκτό αναφορικά με το πιο πάνω αίτημα, επιστρέφεται από τον Έφορο στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(5) Στο παρόν άρθρο η φράση «ιδιωτικοί σκοποί» σημαίνει σκοπούς άλλους από τους σκοπούς οποιασδήποτε ασκούμενης επιχείρησης.

ΜΕΡΟΣ VII

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Τήρηση
λογαριασμών
και έκδοση
τιμολογίου.

33.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς με βάση τους οποίους—

- (α) Να απαιτείται η τήρηση λογαριασμών, με τη μορφή και τον τρόπο που θα καθορίζεται στους κανονισμούς και να απαιτείται από τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα που πραγματοποιούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών σε άλλα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα, να εφοδιάζουν αυτά με τιμολόγια (τα οποία θα ονομάζονται «φορολογικά τιμολόγια»), σε τέτοια μορφή και τέτοιο τρόπο και που να περιέχουν τέτοιες λεπτομέρειες και δηλώσεις σχετικά με τις παραδόσεις ή τις παροχές, τον επιβαλλόμενο φόρο πάνω σ' αυτές και τα πρόσωπα από και προς τα οποία παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες, όπως θα καθορίζεται στους κανονισμούς·
- (β) στις περιπτώσεις όπου απαιτείται η έκδοση φορολογικού τιμολογίου σε σχέση με οποιοδήποτε είδος παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών να απαιτείται όπως τέτοιο τιμολόγιο εκδίδεται εντός καθορισμένου χρόνου από του χρονικού σημείου που λογίζεται ότι η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών έλαβε χώρα αλλά να είναι δυνατό να επιτρέπεται και παράταση του χρόνου αυτού κατόπιν και σύμφωνα με γενικές ή ειδικές οδηγίες του Εφόρου·
- (γ) να προβλέπονται ειδικές ρυθμίσεις αναφορικά με τέτοιες φορολογητέες παραδόσεις ή παροχές που πραγματοποιούνται από λιανοπώλες οποιωνδήποτε αγαθών ή υπηρεσιών όπως θα καθορίζονται από ή με βάση τους κανονισμούς και ειδικότερα:
- (i) Να προβλέπουν για τον καθορισμό της αξία που θα λογίζεται ως η αξία των παραδόσεων ή παροχών σε οποιαδήποτε φορολογική περίοδο ή μέρος αυτής υπό περιορισμούς ή προϋποθέσεις ή με τέτοια μέθοδο όπως

ήθελε αποφασίσει ο Έφορος με γνωστοποίησή του που θα δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με τους κανονισμούς:

- (ii) να προβλέπουν για τον καθορισμό του ποσοστού της αξίας των παραδόσεων ή παροχών το οποίο αναλογεί σε οποιοδήποτε είδος παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, και
 - (iii) να προβλέπουν για την αναπροσαρμογή της πιο πάνω αξίας ή του πιο πάνω ποσοστού για χρονικές περιόδους που συνίστανται σε δύο ή περισσότερες φορολογικές περιόδους ή μέρη αυτών·
- (δ) να προβλέπεται σε ορισμένες περιπτώσεις και κάτω από συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, που θα καθορίζονται στους εν λόγω κανονισμούς, ότι ο φόρος που αφορά μια συγκεκριμένη παράδοση ή παροχή θα δηλώνεται και καταβάλλεται σε συσχετισμό με το χρόνο εισπραξης της αντιπαροχής που αφορά την εν λόγω παράδοση ή παροχή· στις περιπτώσεις αυτές οι κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν για το χρόνο και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες θα επιτρέπεται πίστωση του φόρου εισροών·
- (ε) να προβλέπεται—
- (i) Ότι φόρος που επιβάλλεται σε μια φορολογική περίοδο θα δηλώνεται ως φόρος που επιβάλλεται σε μια άλλη φορολογική περίοδο·
 - (ii) η μέθοδος διακανονισμού των λογαριασμών στις περιπτώσεις που ο φόρος έχει επιβληθεί σε συσχετισμό με την αντιπαροχή, και το ποσό της αντιπαροχής μειώνεται ή η αντιπαροχή δεν καταβάλλεται· και
 - (iii) διαφορετική ημερομηνία για την έναρξη της φορολογικής περιόδου που θα εφαρμόζεται για διαφορετικά πρόσωπα ή κατηγορίες προσώπων·
- (στ) να προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (10) του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, ο φόρος που επιβαρύνει την παράδοση των αγαθών θα δηλώνεται και καταβάλλεται από άλλο πρόσωπο και κάτω από τέτοιους όρους ή προϋποθέσεις όπως θα προβλέπεται στους κανονισμούς.

(2) Κανονισμοί που εκδίδονται με βάση το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου μπορούν να περιέχουν διαφορετικές διατάξεις για τη ρύθμιση διαφορετικών περιπτώσεων καθώς και διατάξεις για τη διόρθωση λαθών.

34.—(1) Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείπει να υποβάλει τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτούνται σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο ή δεν τηρεί τα αναγκαία έγγραφα ούτε παρέχει τις αναγκαίες διευκολύνσεις για επαλήθευση των φορολογικών δηλώσεων, ή όταν ο Έφορος κρίνει ότι οι φορολογικές δηλώσεις που υποβλήθηκαν είναι ελλιπείς ή ότι περιέχουν σφάλματα, τότε ο Έφορος μπορεί να βεβαιώσει το ποσό του οφειλόμενου φόρου χρησιμοποιώντας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την κρίση του και στη συνέχεια να ειδοποιήσει σχετικά το πρόσωπο αυτό.

(2) Εάν σε οποιαδήποτε περίπτωση και για οποιαδήποτε φορολογική περίοδο πληρώθηκε ή πιστώθηκε προς όφελος οποιουδήποτε προσώπου οποιοδήποτε ποσό με τη μορφή—

- (α) Καταβολής ή επιστροφής φόρου· ή

Βεβαίωση του φόρου σε περιπτώσεις μη τήρησης των υποχρεώσεων του υποκείμενου στο φόρο προσώπου.

- (β) οφειλής σ' αυτό δυνάμει του εδαφίου (6) του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου,

και το ποσό δεν έπρεπε να πληρωθεί ή να πιστωθεί, τότε ο Έφορος μπορεί να βεβαιώσει το ποσό αυτό ως φόρο οφειλόμενο από το πιο πάνω πρόσωπο για την φορολογική περίοδο μέσα στην οποία έγινε η πληρωμή ή η πίστωση και να ειδοποιήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο σχετικά με τη βεβαίωση του φόρου.

- (3) Οποιοδήποτε ποσό το οποίο—

- (α) Πληρώθηκε σε οποιοδήποτε πρόσωπο ως οφειλόμενο σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (7) του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου, αλλά

- (β) δεν έπρεπε να πληρωθεί εξαιτίας του ότι κατά το χρόνο της πληρωμής η εγγραφή του προσώπου ακυρώθηκε ή συνέτρεχαν οι λόγοι για την ακύρωσή της σύμφωνα με τα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 17—

τότε το ποσό αυτό μπορεί να βεβαιωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, ανεξάρτητα από την ακύρωση της εγγραφής του εν λόγω προσώπου.

(4) Εάν οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι υποχρεωμένο να υποβάλει φορολογική δήλωση, ενεργώντας ως αντιπρόσωπος ή ως σύνδικος πτωχεύσεως ή ως παραλήπτης ή διαχειριστής ή εκκαθαριστής περιουσίας ή ως πρόσωπο που ενεργεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο ως αντιπρόσωπος τρίτου προσώπου, παραλείπει να υποβάλει οποιαδήποτε φορολογική δήλωση ή υποβάλλει δήλωση η οποία κατά τη γνώμη του Εφόρου είναι ελλιπής ή περιέχει σφάλματα, τότε το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται ως εάν η αναφορά στον οφειλόμενο από το πρόσωπο αυτό φόρο περιέχει αναφορά σε φόρο οφειλόμενο από το εν λόγω τρίτο πρόσωπο.

(5) Οποιαδήποτε βεβαίωση με βάση τα εδάφια (1), (2) και (3) του παρόντος άρθρου για το ποσό του φόρου που οφείλεται αναφορικά με οποιαδήποτε φορολογική περίοδο πρέπει να γίνεται το αργότερο—

- (α) Δύο χρόνια μετά το τέλος της εν λόγω φορολογικής περιόδου, ή
 (β) ένα χρόνο αφότου περιήλθαν σε γνώση του Εφόρου στοιχεία αποδεικτικά των γεγονότων και ικανοποιητικά, κατά την κρίση του, ώστε να δικαιολογείται η πράξη της βεβαίωσης· ο Έφορος όμως μπορεί, εάν περιέλθουν σε γνώση του και άλλα αποδεικτικά στοιχεία μετά την πιο πάνω βεβαίωση του φόρου, να προβεί σε επιπρόσθετη βεβαίωση, το αργότερο μέσα σ' ένα χρόνο από την ημέρα που περιέρχονται σε γνώση του τα άλλα αυτά αποδεικτικά στοιχεία.

(6) Στις περιπτώσεις όπου το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αποκτά ή εισάγει αγαθά μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων επιχείρησής την οποία ασκεί, ο Έφορος έχει εξουσία να απαιτεί από το πρόσωπο αυτό όπως από καιρό σε καιρό αποδίδει σ' αυτόν λογαριασμό αναφορικά με τα αγαθά αυτά· εάν το εν λόγω πρόσωπο αποτύχει να αποδείξει ότι τα αγαθά έχουν παραδοθεί ή ότι μπορούν να παραδοθούν από το ίδιο ή ότι έχουν απολεσθεί ή καταστραφεί (ή ότι έχουν εξαχθεί από τη Δημοκρατία κατά τρόπο που δε συνιστά παράδοση) τότε ο Έφορος μπορεί να βεβαιώσει, εκτιμώντας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, το ποσό του φόρου με το οποίο θα μπορούσε να επιβαρυνθεί η παράδοση των αγαθών εάν τα αγαθά παρεδίδοντο από το εν λόγω

πρόσωπο και να ειδοποιήσει κατάλληλα το πρόσωπο αυτό για το ποσό του οφειλόμενου φόρου.

(7) Όταν οποιοσδήποτε φόρος βεβαιώνεται από τον Έφορο σύμφωνα με τα εδάφια (1), (2), (3) και (6) πιο πάνω και ειδοποιείται σχετικά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, τότε το ποσό της βεβαίωσης θεωρείται, χωρίς να θίγονται οποιοσδήποτε άλλες διατάξεις του παρόντος Νόμου, ως φόρος που οφείλεται και μπορεί να εισπραχθεί σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο, εκτός εάν ο Έφορος αποσύρει τη βεβαίωση του φόρου ή αναθεωρήσει το σχετικό ποσό.

35.—(1) Όταν ο Έφορος προτίθεται να επιτρέψει όπως συγκεκριμένο ποσό θεωρηθεί ως φόρος εισροών ή όπως το ποσό αυτό πληρωθεί στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σύμφωνα με το εδάφιο (7) του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου, τότε έχει εξουσία να αξιώσει από το πρόσωπο αυτό την παρουσίαση οποιωνδήποτε εγγράφων σχετικών με το φόρο τα οποία δυνατό να του δόθηκαν ή τα οποία θα έπρεπε να έχει στην κατοχή του και, εφόσο ο Έφορος θεωρεί τούτο αναγκαίο για σκοπούς προστασίας των Δημόσιων εσόδων, προτού πραγματοποιήσει την πιο πάνω πληρωμή του φόρου εισροών, να απαιτήσει την κατάθεση από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οποιασδήποτε ικανοποιητικής κατά την κρίση του εγγύησης.

Εξουσία του Εφόρου να αξιώσει την κατάθεση εγγύησης και την παρουσίαση εγγράφων.

(2) Ο Έφορος μπορεί, για σκοπούς προστασίας των Δημόσιων εσόδων και όταν κρίνει τούτο αναγκαίο ή σκόπιμο, να μην επιτρέψει σε ένα υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να πραγματοποιεί φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών, μέχρις ότου το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο καταθέσει εγγύηση η οποία να ικανοποιεί τον Έφορο ότι είναι επαρκής για τη διασφάλιση της πληρωμής οποιουδήποτε φόρου που έχει καταστεί ή είναι δυνατό να καταστεί απαιτητός από το πρόσωπο αυτό.

36. Οποιοδήποτε ποσό οφειλόμενου φόρου το οποίο δεν καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, εισπράττεται ως να ήταν χρέος οφειλόμενο στη Δημοκρατία.

Ο φόρος εισπράττεται ως να ήταν χρέος προς τη Δημοκρατία. Υποχρέωση για πληρωμή του φόρου σύμφωνα με το τιμολόγιο.

37.—(1) Εάν από το περιεχόμενο του τιμολογίου φαίνεται ότι έχει πραγματοποιηθεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών και το ποσό του φόρου που αναλογεί σ' αυτή αναγράφεται στο τιμολόγιο ξεχωριστά, τότε το πρόσωπο το οποίο εξέδωσε το τιμολόγιο οφείλει να καταβάλει στον Έφορο ποσό ίσο με το ποσό που αναγράφεται σ' αυτό ως φόρος ή, εάν το ποσό του φόρου δεν αναγράφεται ξεχωριστά οφείλει να καταβάλει ποσό ίσο με το ποσό που αναλογεί ως φόρος στην εν λόγω παράδοση ή παροχή.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται έστω και αν—

- (α) Το τιμολόγιο δεν είναι το φορολογικό τιμολόγιο που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 33·
- (β) η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών που αναγράφεται στο τιμολόγιο δεν έχει στην πραγματικότητα πραγματοποιηθεί και ούτε πρόκειται να πραγματοποιηθεί· ή
- (γ) η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών που αναγράφεται στο τιμολόγιο δεν επιβαρύνετο ή επιβαρύνεται με το ποσό του φόρου που φαίνεται σ' αυτό, ή με οποιοδήποτε ποσό φόρου·
- (δ) το πρόσωπο που εκδίδει το τιμολόγιο δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο,

το ποσό δε το οποίο οφείλεται από οποιοδήποτε πρόσωπο με βάση το παρόν εδάφιο, εάν μιν είναι πράγματι φόρος, εισπράττεται ως φόρος, διαφορετικά εισπράττεται ως να ήταν χρέος προς τη Δημοκρατία.

Πρόσθετη
επιβάρυνση
και δήμευση
αγαθών.

38.—(1) Εάν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αμελεί ή αρνείται να καταβάλει στον Έφορο οποιοδήποτε ποσό φόρου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο ο Έφορος απαιτεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, ή οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, τότε το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει να καταβάλει πρόσθετη επιβάρυνση ίση προς το δέκα τοις εκατόν (10%) του ποσού που αμελεί ή αρνείται να καταβάλει. Σε περίπτωση δε που η αμέλεια ή άρνηση να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό, εξακολουθεί πέραν των τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία που το ποσό καθίσταται καταβλητέο δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου ή των κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, τότε καταβάλλεται απλούς τόκος προς εννέα τοις εκατόν (9%) κατ' έτος επί παντός οφειλόμενου ποσού περιλαμβανομένης και της πρόσθετης επιβάρυνσης.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο εξακολουθεί να αμελεί ή να αρνείται να καταβάλει στον Έφορο οποιοδήποτε ποσό που ο Έφορος απαιτεί δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου ή των κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, περιλαμβανομένης και της πρόσθετης επιβάρυνσης και του τόκου που καταβάλλεται δυνάμει του προηγούμενου εδαφίου, και η άρνηση ή παράλειψη εξακολουθεί για διάστημα μεγαλύτερο των εξήντα (60) ημερών από την ημέρα που τα ποσά καθίστανται πληρωτέα, τότε αγαθά αξίας ίσης προς το τριπλάσιο του οφειλόμενου ποσού, που βρίσκονται στην κατοχή ή υπό τη φύλαξη του προσώπου αυτού ή οποιοδήποτε αντιπροσώπου του ή άλλου προσώπου το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του, υπόκεινται σε δήμευση δυνάμει του παρόντος εδαφίου και δημεύονται μετά από απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου. Οτιδήποτε υπόκειται σε δήμευση δυνάμει των προνοιών του παρόντος άρθρου, μπορεί να κατασχεθεί από τον Έφορο ή από οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο από τον Έφορο πρόσωπο:

Νοείται ότι μετά την πάροδο τριάντα (30) ημερών από την ημέρα που ο Έφορος προβαίνει στην κατάσχεση αγαθών ως υποκειμένων σε δήμευση, τα αγαθά λογίζονται κηρυχθέντα σε δήμευση, εκτός αν εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών υποβληθεί στον Έφορο γραπτή αμφισβήτηση ότι τα αγαθά δεν υπόκεινται σε δήμευση.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς που να καθορίζουν τη διαδικασία, τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη δήμευση των αγαθών που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, καθώς και για τον καθορισμό των εξουσιών και καθηκόντων του Εφόρου, αναφορικά με την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων.

Τήρηση
βιβλίων
και αρχείων.

39.—(1) Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει να τηρεί βιβλία και αρχεία για σκοπούς εξακρίβωσης των παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών τις οποίες πραγματοποιεί ή λαμβάνει, και το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει να παρέχει κάθε διευκόλυνση η οποία ήθελε ζητηθεί από τον Έφορο με σκοπό την εξέταση από οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο από τον Έφορο πρόσωπο οποιωνδήποτε βιβλίων σε μηχανογραφημένη ή σε οποιαδήποτε άλλη μορφή στην οποία δυνατό να τηρούνται.

(2) Τα πιο πάνω βιβλία φυλάττονται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για επτά τουλάχιστο χρόνια μετά τη συμπλήρωση των εγγράφων ή των πράξεων οι οποίες αναγράφονται σ' αυτά, εκτός εάν ο Έφορος, με σχετική ειδοποίηση προς τον ενδιαφερόμενο, ορίσει διαφορετικά.

(3) Ο τόπος φύλαξης, το είδος, ο τύπος, ο τρόπος τήρησης και ο χρόνος ενημέρωσης των βιβλίων και αρχείων του εδαφίου (1), καθώς και οποιεσδήποτε άλλες λεπτομέρειες αναφορικά με το περιεχόμενο και τον έλεγχο τους, καθορίζονται με διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

40.—(1) Κανονισμοί του Υπουργικού Συμβουλίου που εκδίδονται με βάση τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορούν να καθορίζουν ότι τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα είναι υποχρεωμένα να γνωστοποιούν στον Έφορο όπως ήθελε θεωρηθεί αναγκαίο από τον ίδιο για σκοπούς ενημέρωσης του Μητρώου που τηρείται σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 21, τέτοια στοιχεία και πληροφορίες που αφορούν στη διαφοροποίηση ή μεταβολή των περιστάσεων και συνθηκών που σχετίζονται με τα εν λόγω πρόσωπα ή με την επιχείρηση που ασκούν.

Εξουσία του
Εφόρου να
αξιώνει την
παρουσίαση
στοιχείων
κλπ.

(2) Κάθε πρόσωπο που με οποιαδήποτε ιδιότητα σχετίζεται με την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης ή κάθε πρόσωπο προς το οποίο γίνεται τέτοια παράδοση ή παροχή και κάθε πρόσωπο που με οποιαδήποτε ιδιότητα σχετίζεται με την εισαγωγή αγαθών που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης, οφείλει όπως—

(α) Εφοδιάζει τον Έφορο, εντός χρονικού διαστήματος και με τρόπο που καθορίζεται από τον Έφορο, με τέτοιες πληροφορίες αναφορικά με τα αγαθά ή τις υπηρεσίες ή τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών ή τις εισαγωγές όπως ο Έφορος ήθελε καθορίσει και

(β) παρουσιάζει για επιθεώρηση και έρευνα κατόπιν απαιτήσεως οποιουδήποτε εξουσιοδοτημένου από τον Έφορο προσώπου, σε χρόνο και σε τόπο που εύλογα καθορίζεται από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο οποιαδήποτε έγγραφα που σχετίζονται με τα αγαθά ή τις υπηρεσίες ή τις παραδόσεις ή παροχές ή τις εισαγωγές, συμπεριλαμβανομένων των βιβλίων ή αρχείων που τηρούνται με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 39 του παρόντος Νόμου.

(3) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (2) πιο πάνω, το εξουσιοδοτημένο από τον Έφορο πρόσωπο έχει εξουσία να απαιτεί την προσκόμιση των εις το εδάφιο (2) αναφερόμενων εγγράφων από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, αν πιστεύει ότι τέτοια έγγραφα βρίσκονται στην κατοχή του άλλου προσώπου, σε περίπτωση δε που το άλλο πρόσωπο ισχυρίζεται ότι έχει δικαίωμα επίσεσης επί των εγγράφων, τότε η προσκόμιση των εγγράφων γίνεται χωρίς να επηρεάζεται το δικαίωμα επίσεσης.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο όρος «έγγραφα» περιλαμβάνει τους λογαριασμούς κερδοζημιών και τους ισολογισμούς που σχετίζονται με την επιχείρηση.

(5) Το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει εξουσία να λαμβάνει αντίγραφα ή αποσπάσματα από οποιαδήποτε έγγραφα που προσκομίζονται σ' αυτό σύμφωνα με τα εδάφια (2) και (3) πιο πάνω.

(6) Το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορεί, αν θεωρήσει τούτο αναγκαίο, να παραλάβει σε λογική ώρα και να κατακρατήσει για εύλογο χρονικό διάστημα οποιαδήποτε έγγραφα που προσκομίζονται σ' αυτό με βάση τα εδάφια (2) και (3) πιο πάνω, σε περίπτωση δε που τα έγγραφα είναι βεβαρυμένα με δικαίωμα επίσχεσης, τότε η παραλαβή και κατακράτησή τους από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δε θεωρείται ότι παραβιάζει το δικαίωμα επίσχεσης· αν του ζητηθεί το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο εκδίδει απόδειξη παραλαβής και κατακράτησης των εγγράφων.

(7) Σε περίπτωση που έγγραφα έχουν παραληφθεί και κατακρατηθεί με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (6) του παρόντος άρθρου, και εύλογα τα έγγραφα αυτά είναι αναγκαία για την ομαλή διεξαγωγή της επιχείρησης, το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο οφείλει, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, να παραδώσει αντίγραφα χωρίς οποιαδήποτε χρέωση στο πρόσωπο που παρέδωσε τα εν λόγω έγγραφα.

Παραλαβή
δειγμάτων.

41.—(1) Ο Έφορος ή οποιοδήποτε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τον Έφορο μπορεί, οποτεδήποτε κρίνει σκόπιμο για σκοπούς προστασίας των Δημόσιων εσόδων από ενδεχόμενο λάθος ή παράνομη ενέργεια, να ζητήσει και παραλάβει δείγματα από τα αγαθά που βρίσκονται στην κατοχή οποιοδήποτε προσώπου που πραγματοποιεί παραδόσεις αγαθών, με σκοπό να εξετάσει και υπολογίσει ποια πρέπει να είναι ή να ήταν η ορθή από απόψεως φόρου μεταχείριση των αγαθών αυτών.

(2) Για οποιοδήποτε δείγμα το οποίο παραλαμβάνεται με βάση το εδάφιο (1) και δεν επιστρέφεται μέσα σε εύλογο χρόνο από την παραλαβή του, καταβάλλεται από τον Έφορο ως αποζημίωση ποσό ίσο με την τιμή χονδρικής πώλησης αγαθού αντίστοιχου με το δείγμα.

Εξουσία για
έρευνα.

42.—(1) Για την άσκηση οποιαδήποτε εξουσιών που του παρέχονται από τον παρόντα Νόμο, ο Έφορος ή οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορεί σε οποιοδήποτε εύλογο χρόνο να εισέρχεται σε οποιαδήποτε υποστατικά ή τόπο, εξαιρουμένων των κατοικιών, που χρησιμοποιούνται σε σχέση με την άσκηση επιχείρησης.

(2) Εάν ο Έφορος ή οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι οποιαδήποτε υποστατικά ή τόπος, εξαιρουμένων των κατοικιών, χρησιμοποιούνται σε σχέση με φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών, μπορεί να εισέλθει σε οποιοδήποτε εύλογο χρόνο και να επιθεωρήσει τα υποστατικά ή τον τόπο καθώς και οποιαδήποτε αγαθά ή έγγραφα που θα ανευρεθούν σ' αυτά.

(3) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη εξουσία που παραχωρείται από τον παρόντα Νόμο εφόσο υπάρχει εύλογη υποψία ότι διαπράττεται, έχει διαπραχθεί ή πρόκειται να διαπραχθεί αδίκημα σχετικό με το φόρο, σε οποιαδήποτε υποστατικά ή τόπο, εξαιρουμένων των κατοικιών, ή ότι υπάρχει εκεί απόδειξη διαπράξεως τέτοιου αδικήματος, οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο από τον Έφορο πρόσωπο μπορεί να εισέλθει στα υποστατικά ή τον τόπο κατά τη διάρκεια οποιοδήποτε λογικού χρόνου και να τα ερευνήσει.

(4) Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου ή οποιασδήποτε άλλης εξουσίας που παραχωρείται από τον παρόντα Νόμο, αν Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου πεισθεί από ένορκη καταγγελία κάποιου εξουσιοδοτημένου από τον Έφορο προσώπου ότι υπάρχει εύλογη υποψία όπως προβλέπεται στο εδάφιο (3) του παρόντος

άρθρου, μπορεί με ένταλμα που φέρει την υπογραφή του και που παρέχεται σε οποιαδήποτε ημέρα, να εξουσιοδοτήσει το πρόσωπο αυτό ή οποιοδήποτε άλλο που κατονομάζεται στο ένταλμα να εισέλθει και να ερευνήσει τα υποστατικά ή τον τόπο που κατονομάζεται στο ένταλμα.

(5) Ο Έφορος ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο που εισέρχεται σε υποστατικά ή τόπο δυνάμει των εδαφίων (3) ή (4) πιο πάνω μπορεί—

(α) Να κατάσχει και να μετακινήσει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλα αντικείμενα που βρίσκονται στα υποστατικά ή τον τόπο για τα οποία πιστεύει ότι μπορεί να χρειαστούν ως απόδειξη για τους σκοπούς οποιασδήποτε δικαστικής διαδικασίας, και

(β) να ερευνήσει ή να προκαλέσει την έρευνα οποιουδήποτε προσώπου που βρίσκεται στα υποστατικά ή τον τόπο, για το οποίο έχει εύλογη υποψία ότι έχει στην κατοχή του τέτοια έγγραφα ή άλλα αντικείμενα· η έρευνα οποιασδήποτε γυναίκας με βάση την παρούσα παράγραφο διενεργείται μόνο από γυναίκα.

(6) Πρόσωπο το οποίο έχει εξουσία με βάση το παρόν άρθρο να εισέλθει σε υποστατικά μπορεί να χρησιμοποιήσει τόση βία όση είναι εύλογα αναγκαία για την άσκηση της εξουσίας αυτής.

43.—(1) Χωρίς να επηρεάζονται οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, ή των κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, ο περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1967, και οποιοσδήποτε άλλος Νόμος ή κανονισμός ή διάταγμα που αφορά γενικά την επιβολή δασμών και φόρων καταναλώσεως σε εισαγόμενα αγαθά, θα εφαρμόζεται με τέτοιες εξαιρέσεις ή προσαρμογές, όπως με κανονισμούς ήθελε καθορίσει το Υπουργικό Συμβούλιο, ως εάν όλα τα αγαθά που εισάγονται στη Δημοκρατία επιβαρύνονται με Τελωνειακού Δασμού ή Φόρους Καταναλώσεως και ως εάν στους εν λόγω δασμούς ή φόρους περιλαμβάνεται ο φόρος προστιθέμενης αξίας, ο οποίος επιβάλλεται κατά την εισαγωγή των αγαθών.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 και του Τετάρτου και του Πέμπτου Πίνακα του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1989.

44.—(1) Οι Κρατικές Αρχές και οι Αρχές Τοπικής Διοίκησης δε θεωρούνται υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών που ενεργούν κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους, έστω και αν εισπράττουν τέλη, δικαιώματα ή εισφορές.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος Νόμου, τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου οπωσδήποτε θεωρούνται ως υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα για τις παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα IV του παρόντος Νόμου και οι εν λόγω παραδόσεις ή παροχές επιβαρύνονται με το φόρο ως εάν επραγματοποιούντο από άλλα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς με βάση τους οποίους—

(α) Να ρυθμίζονται οι διαδικασίες είσπραξης και καταβολής του φόρου ο οποίος επιβάλλεται με βάση τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου·

Εφαρμογή
Τελωνειακών
Νομοθετη-
μάτων.
82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977
104 του 1987
98 του 1989.

120 του 1989
142 του 1989
149 του 1989
153 του 1989.

Οι Κρατικές
Αρχές και οι
Αρχές Τοπικής
Διοίκησης.
Παράρτημα IV.

Παράρτημα IV.

- Παράρτημα IV. (β) να τροποποιείται ο Πίνακας του Παραρτήματος IV με την προσθήκη σ' αυτό ή τη διαγραφή από αυτό περιπτώσεων παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών όταν το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει τούτο αναγκαίο για σκοπούς αποφυγής άνισου ανταγωνισμού με άλλα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα και
- (γ) να ρυθμίζονται οποιεσδήποτε άλλες λεπτομέρειες αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

(4) Στο παρόν άρθρο—

«κρατική αρχή» σημαίνει οποιοδήποτε Υπουργείο ή οποιαδήποτε υπηρεσία υπαγόμενη σε Υπουργείο καθώς και οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία της Δημοκρατίας οι δαπάνες λειτουργίας της οποίας προβλέπονται στους προϋπολογισμούς της Δημοκρατίας·

«αρχή τοπικής διοίκησης» σημαίνει δήμο, συμβούλιο βελτιώσεως ή χωριτική επιτροπή και περιλαμβάνει οποιοδήποτε τμήμα, υπηρεσία, ίδρυμα, σχολή ή άλλο οργανισμό που υπάγεται σ' αυτή.

Οργανισμοί
Δημόσιου
Δικαίου.

45.—(1) Οι Οργανισμοί Δημόσιου Δικαίου δε θεωρούνται υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα, για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών που διενεργούν κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους, έστω και αν εισπράττουν τέλη, δικαιώματα ή εισφορές.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος Νόμου τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) πιο πάνω έχουν οπωσδήποτε την ιδιότητα του υποκειμένου στο φόρο, για τις παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα V του παρόντος Νόμου.

Παράρτημα V.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονισμούς με βάση τους οποίους:

- (α) Να ρυθμίζονται οι διαδικασίες είσπραξης και καταβολής του φόρου ο οποίος επιβάλλεται με βάση τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου·
- (β) να τροποποιείται το Παράρτημα V με την προσθήκη σ' αυτό ή τη διαγραφή από αυτό περιπτώσεων παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών όταν το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει τούτο αναγκαίο για σκοπούς αποφυγής άνισου ανταγωνισμού με άλλα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα, και
- (γ) να ρυθμίζονται οποιεσδήποτε άλλες λεπτομέρειες αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

(4) Στο παρόν άρθρο—

«Οργανισμός Δημόσιου Δικαίου» σημαίνει κάθε νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή οποιοδήποτε άλλο οργανισμό δημόσιου δικαίου που ιδρύθηκε ή ιδρύεται με νόμο προς το δημόσιο συμφέρον, των οποίων τα κεφάλαια είτε παρέχονται είτε είναι εγγυημένα από τη Δημοκρατία.

Αντιπρόσωποι
κ.λπ.

46.—(1) Εάν οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο ευθύνεται για την καταβολή φόρου, ή στο οποίο έχουν επιβληθεί οποιεσδήποτε υποχρεώσεις με βάση τον παρόντα Νόμο, δεν είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας, τότε ο Έφορος μπορεί, αφού επιδώσει γραπτή ειδοποίηση σε οποιοδήποτε αντιπρόσωπο, διευθυντή ή παράγοντα ο οποίος είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας και έχει ενεργήσει εκ μέρους του προσώπου αυτού αναφορικά με ζητήματα για τα οποία το εν λόγω πρόσωπο ευθύνεται, ή για τα οποία είχαν επιβληθεί οι υποχρεώσεις, να ορίσει όπως ο μόνιμος αυτός κάτοικος της Δημοκρατίας αναλάβει ο

ίδιος τις ευθύνες αναφορικά με την καταβολή του φόρου ή την εκτέλεση οποιασδήποτε από τις επιβληθείσες υποχρεώσεις.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, αγαθά που εισάγονται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο και παραδίδονται από το ίδιο με την ιδιότητά του ως αντιπρόσωπος άλλου προσώπου το οποίο δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, μπορούν να θεωρούνται ως αγαθά που εισάγονται και παραδίδονται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο με την ιδιότητά του ως αντιπροσωπευόμενος.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (2), οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο δεν είναι μόνιμος κάτοικος της Δημοκρατίας και το μέρος στο οποίο ασκεί κατά κύριο λόγο την επιχείρησή του βρίσκεται εκτός της Δημοκρατίας, μπορεί να τυγχάνει μεταχείρισης ως μη υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο εφόσο δεν είναι υποχρεωμένο να εγγραφεί με βάση τον παρόντα Νόμο.

(4) Σε περιπτώσεις όπου η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών πραγματοποιείται μέσω αντιπροσώπου ο οποίος ενεργεί για το σκοπό αυτό με το όνομά του, χωρίς να χρησιμοποιείται το όνομα του αντιπροσωπευόμενου, ο Έφορος μπορεί, εφόσο κρίνει τούτο σκόπιμο, να θεωρήσει ότι η εν λόγω παράδοση ή παροχή πραγματοποιήθηκε προς και από τον αγτιπρόσωπο.

(5) Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο Έφορος μπορεί να θεωρεί, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ως υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί την επιχείρηση οποιοδήποτε υποκειμένου στο φόρο προσώπου που έχει πτωχεύσει ή αποθάνει ή που έχει καταστεί ανίκανο για δικαιοπραξία.

(6) Η αναφορά στο εδάφιο (5) πιο πάνω σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που έχει πτωχεύσει ή έχει καταστεί ανίκανο για δικαιοπραξία πρέπει να ερμηνεύεται, σε σχέση με οποιαδήποτε εταιρεία, ως αναφορά στην κατάσταση της εταιρείας όταν αυτή βρίσκεται υπό εκκαθάριση ή όταν έχει εκδοθεί εναντίον της διάταγμα παραλαβής.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

47.—(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 13, οι αγρότες δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου καθόσο αφορά τις παραδόσεις από μέρους τους αγαθών τα οποία συνίστανται σε αγροτικά προϊόντα δικής τους παραγωγής ή καθόσο αφορά τις παροχές από μέρους τους υπηρεσιών οι οποίες είναι αγροτικές υπηρεσίες:

Αγρότες.

Νοείται ότι οποιοσδήποτε αγρότης μπορεί, εάν επιθυμεί, να εγγραφεί στο Μητρώο ΦΠΑ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 και ως εκ τούτου να υπαχθεί από της εγγραφής του σε όλες τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(2) Κάθε αγρότης ο οποίος, πέραν της παράδοσης από μέρους του αγροτικών προϊόντων δικής του παραγωγής ή της παροχής από μέρους του αγροτικών υπηρεσιών, πραγματοποιεί και άλλες φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή φορολογητέες παροχές υπηρεσιών μέσα στα πλαίσια της άσκησης οποιασδήποτε άλλης επιχείρησής του, υποχρεούται να εγγραφεί στο Μητρώο ΦΠΑ και θα είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αναφορικά με τις παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί μέσα στα πλαίσια της άλλης του επιχείρησης.

Ερμηνεία των όρων «αγρότες», «αγροτικά προϊόντα», «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» και «αγροτικές υπηρεσίες».

48. Για τους σκοπούς του άρθρου 47—

«αγρότες» θεωρούνται τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασκούν οποιαδήποτε αγροτική εκμετάλλευση ή αγροτική υπηρεσία όπως αυτές ορίζονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου·

«αγροτικά προϊόντα», θεωρούνται τα αγαθά που παράγονται από αγρότη στα πλαίσια αγροτικής εκμετάλλευσης που ασκεί, και δεν έχουν υποστεί οποιαδήποτε επεξεργασία που μπορεί να προσδώσει σ' αυτά χαρακτηριστικά βιομηχανικό ή βιοτεχνικών προϊόντων·

«αγροτική εκμετάλλευση» θεωρείται κάθε δραστηριότητα γεωργικής ή κτηνοτροφικής φύσεως και ο όρος αυτός περιλαμβάνει—

- (α) Την καλλιέργεια δημητριακών, κηπευτικών, καπνού, βαμβακιού, σπαραγγίων και καρποφόρων δέντρων, αρωματικών και διακοσμητικών φυτών, την αμπελοργία, την ανθοκομία, την παραγωγή μανιταριών, μπαχαρικών, σπόρων και φυτών,
- (β) την εκτροφή ζώων γενικά, περιλαμβανομένης της κτηνοτροφίας, πτηνοτροφίας, κονικλοτροφίας, μελισσοκομίας, σηροτροφίας και σαλιγκαροτροφίας·
- (γ) τη δασοκομία γενικά, και
- (δ) την αλιεία σε γλυκά νερά, την αλιεία στα χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας, τη σπογγαλιεία, την ιχθυοτροφία, τη βατραχοτροφία, την καλλιέργεια μυδιών, στρειδιών και την εκτροφή μαλακίων και μαλακοστράκων·

«αγροτική υπηρεσία» θεωρείται κάθε υπηρεσία παρεχόμενη από αγρότη με χειρωνακτική εργασία ή με το συνηθισμένο εξοπλισμό που χρησιμοποιούν για τους σκοπούς της αγροτικής εκμετάλλευσης που ασκούν η οποία συμβάλλει στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων και ο όρος αυτός περιλαμβάνει—

- (α) Κάθε εργασία σποράς και φύτευσης, καλλιέργειας, θερισμού, αλωνίσματος, δεματοποίησης, περισυλλογής και συγκομιδής·
- (β) κάθε εργασία προπαρασκευής για την πώληση προϊόντων, όπως η διαλογή, η ξήρανση, ο καθαρισμός, η άλεση, η έκθλιψη, η απολύμανση, η συσκευασία και η αποθήκευση·
- (γ) τη φύλαξη, η πάχυνση και η εκτροφή ζώων·
- (δ) τη μίσθωση μηχανικών μέσων και εξοπλισμού γενικά, που χρησιμοποιούνται στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις·
- (ε) η τεχνική βοήθεια·
- (στ) η καταπολέμηση επιβλαβών φυτών και ζώων, καθώς και ο ψεκασμός φυτών και εδάφους·
- (ζ) η χρησιμοποίηση αρδευτικών, αποξηραντικών μέσων και εξοπλισμού· και
- (η) η υλοτομία, η κοπή ξύλων, και οποιαδήποτε άλλη δασοκομική εργασία.

Πρακτορεία ταξιδίων και οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων.

49.—(1) Οι επιχειρήσεις πρακτορείων ταξιδίων, με τις οποίες εξομοιώνονται και οι οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων που ενεργούν στο όνομά τους έναντι των ταξιδιωτών, υπάγονται στο ειδικό καθεστώς υπολογισμού του φόρου που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφόσο και κατά το μέρος που για την πραγματοποίηση του ταξιδιού ή της περιήγησης χρησιμοποιούν προς άμεση εξυπηρέτηση των ταξιδιωτών αγαθά ή υπηρεσίες που παραδίδονται ή παρέχονται από άλλα πρόσωπα μέσα στα πλαίσια της άσκησης της επιχείρησης των άλλων αυτών προσώπων.

(2) Οι πράξεις που γίνονται για την πραγματοποίηση του ταξιδιού ή της περιήγησης θεωρούνται ως ενιαία παροχή υπηρεσίας του πρακτορείου προς τον ταξιδιώτη. Η παροχή αυτή φορολογείται στη Δημοκρατία, εφόσο η έδρα της επιχείρησης του πρακτορείου ή η μόνιμη εγκατάσταση, από την οποία αυτό ενεργεί για την πραγματοποίηση του ταξιδιού, βρίσκονται στη Δημοκρατία.

(3) Ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η μεικτή αμοιβή του πρακτορείου που προκύπτει μετά την αφαίρεση από το συνολικό ποσό που καταβάλλεται από τον πελάτη (χωρίς να συνυπολογίζεται ο φόρος) του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται το πρακτορείο από την παράδοση αγαθών και παροχή υπηρεσιών (μαζί με το φόρο αν υπάρχει) που γίνονται σ' αυτό από άλλα πρόσωπα μέσα στα πλαίσια της άσκησης της επιχείρησής τους, για άμεση εξυπηρέτηση του ταξιδιώτη.

(4) Τα ποσά του φόρου με τα οποία επιβαρύνεται το πρακτορείο από άλλους υποκειμένους στο φόρο για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις των εδαφίων (2) και (3) δεν πιστώνονται ως φόρος εισροών ούτε επιστρέφονται.

(5) Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στις αμοιβές των πρακτορείων ταξιδιών, οι οποίες προέρχονται από υπηρεσίες που αυτά παρέχουν αποκλειστικά, ως μεσολαβητές με προμήθεια, καθώς επίσης και από υπηρεσίες μεταφοράς, οι οποίες παρέχονται με μεταφορικά μέσα που εκμεταλλεύεται το ίδιο το πρακτορείο. Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις που προβλέπονται στα άλλα Μέρη του παρόντος Νόμου.

(6) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί, με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας —

- (α) Να ορίζει άλλο τρόπο προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας για την οποία προβλέπουν οι διατάξεις του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, και
- (β) να επιβάλλει στα πρακτορεία την υποχρέωση να τηρούν ειδικά βιβλία, λογαριασμούς ή στοιχεία για την παρακολούθηση των πράξεων που ενεργούν.

50. Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει κανονισμούς με τους οποίους να προβλέπεται ειδική διαδικασία υπαγωγής στο φόρο των παραδόσεων αγαθών που επιβαρύνονται με φόρους κατανάλωσης δυνάμει του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1989, καθώς και τη μέθοδο προσδιορισμού της αξίας τέτοιων παραδόσεων, το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, ως επίσης για οποιοσδήποτε άλλες λεπτομέρειες που αφορούν τις υποχρεώσεις υποκειμένων στο φόρο προσώπων αναφορικά με την υποβολή φορολογικών δηλώσεων, τήρηση ειδικών βιβλίων λογαριασμών ή στοιχείων σχετικών με τις παραδόσεις τέτοιων αγαθών.

Διαδικασία αναφορικά με αγαθά που επιβαρύνονται με φόρους κατανάλωσης. 120 του 1989 142 του 1989 149 του 1989 153 του 1989.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

51.—(1) Οποιοδήποτε πιστοποιητικό του Εφόρου με το οποίο βεβαιώνεται—

- (α) Η εγγραφή ή μη ορισμένου προσώπου στο Μητρώο ΦΠΑ σε συγκεκριμένη ημερομηνία, ή
- (β) ότι οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο δεν υποβλήθηκε σε συγκεκριμένη ημερομηνία, ή

Απόδειξη με βάση πιστοποιητικό κ.λπ.

(γ) ότι οποιοσδήποτε φόρος ο οποίος οφείλεται σύμφωνα με φορολογική δήλωση που υποβλήθηκε ή βεβαίωση που έγινε με βάση τον παρόντα Νόμο δεν καταβλήθηκε,

αποτελεί ικανοποιητική μαρτυρία για το γεγονός που βεβαιώνεται με αυτό, εκτός εάν αποδειχθεί το αντίθετο.

(2) Φωτογραφία οποιουδήποτε εγγράφου το οποίο υποβλήθηκε στον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και η οποία πιστοποιήθηκε από τον Έφορο ότι αποτελεί πιστό αντίγραφο του εγγράφου αυτού, γίνεται δεκτή ως απόδειξη σε οποιαδήποτε αστική ή ποινική διαδικασία, στην έκταση που γίνεται αποδεκτό και το ίδιο το έγγραφο.

Ενστάσεις.

52.—(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να υποβάλει ένσταση στον Υπουργό για οποιαδήποτε απόφαση, διαταγή, ειδοποίηση ή άλλη πράξη του Εφόρου, αναφορικά με τα θέματα που καθορίζονται στους κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου. Η ένσταση υποβάλλεται μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημερομηνία της κοινοποίησης στο πιο πάνω πρόσωπο της εν λόγω απόφασης, διαταγής, ειδοποίησης ή άλλης πράξης του Εφόρου:

Νοείται ότι ο Υπουργός δεν επιλαμβάνεται οποιασδήποτε ένστασης εκτός εάν ο Έφορος βεβαιώσει ότι το πρόσωπο που υποβάλλει την ένσταση απέστειλε όλες τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος Νόμου και κατέβαλε όλα τα ποσά που αναφέρονται σ' αυτές ως πληρωτέα από το ίδιο ή οποιοδήποτε ποσό που ο Διευθυντής καθόρισε ως πληρωτέο φόρο ή ότι κατέθεσε ανάλογη χρηματική παρακαταθήκη στον Έφορο.

(2) Ο Υπουργός εξετάζει την ένσταση και αποφασίζει, το αργότερο μέσα σε εξήντα ημέρες από την υποβολή της, κατά πόσο αυτή θα πρέπει να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί ή κατά πόσο η απόφαση, διαταγή, ειδοποίηση ή άλλη πράξη του Εφόρου εναντίον της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση πρέπει και σε ποιο βαθμό να τροποποιηθεί.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ειδικότερα για τον καθορισμό τόσο της διαδικασίας υποβολής και εξέτασης της ένστασης όσο και των θεμάτων για τα οποία μπορεί να υποβληθεί η ένσταση.

Αδικήματα και ποινές.

53.—(1) Όποιος ενέχεται σε δόλια αποφυγή καταβολής φόρου ή προβαίνει σε οποιαδήποτε ενέργεια με σκοπό τη δόλια αποφυγή καταβολής φόρου από μέρους του ή από μέρους οποιουδήποτε άλλου προσώπου, υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι το τριπλάσιο του ποσού του φόρου ή σε φυλάκιση μέχρι πέντε χρόνια ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

(2) Οποιαδήποτε αναφορά στο εδάφιο (1) πιο πάνω στην αποφυγή καταβολής του φόρου περιλαμβάνει και αναφορά στην εξασφάλιση—

(α) Πληρωμής με βάση το άρθρο 25 του Νόμου, ή

(β) επιστροφής φόρου με βάση το άρθρο 31 του Νόμου, και οποιαδήποτε αναφορά στο εδάφιο (1) στο ποσό του φόρου θα ερμηνεύεται—

(i) Σε σχέση με τον ίδιο το φόρο ή με πληρωμή που εμπίπτει στην παράγραφο (α) πιο πάνω, ως αναφορά στο σύνολο του ποσού (αν υπάρχει) που αναληθώς διεκδικήθηκε ως

πίστωση φόρου εισροών, και του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο ο φόρος εκροών αναληθώς δηλώθηκε λιγότερος, και

- (ii) σε σχέση με την επιστροφή φόρου που εμπίπτει στην παράγραφο (β) πιο πάνω, ως αναφορά στο ποσό που αναληθώς διεκδικήθηκε ως επιστροφή.

(3) Όποιος,

- (α) Με πρόθεση εξαπάτησης, εκδίδει, παραδίδει ή αποστέλλει για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ή χρησιμοποιεί με άλλο τρόπο για τους ίδιους σκοπούς οποιοδήποτε έγγραφο που είναι αναληθές σε κάποιο ουσιώδες στοιχείο, ή
- (β) κατά την παροχή οποιασδήποτε πληροφορίας για τους σκοπούς αυτού του Νόμου προβαίνει σε οποιαδήποτε δήλωση που γνωρίζει ότι είναι αναληθής σε κάποιο ουσιώδες στοιχείο ή από βαρεία αμέλεια προβαίνει σε δήλωση που είναι αναληθής σε κάποιο ουσιώδες στοιχείο,

υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι δύο χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

(4) Οποιαδήποτε αναφορά στο εδάφιο (3) πιο πάνω σε έκδοση, παράδοση ή αποστολή εγγράφου περιλαμβάνει και αναφορά σε πρόσκληση έκδοσης, παράδοσης ή αποστολής εγγράφου.

(5) Εάν στη συμπεριφορά κάποιου προσώπου κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε συγκεκριμένης περιόδου συνυπήρχε και η διάπραξη από τον ίδιο ενός ή περισσότερων αδικημάτων με βάση τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων του παρόντος άρθρου, τότε, είτε είναι γνωστές είτε όχι οι λεπτομέρειες του αδικήματος ή των αδικημάτων, ο ίδιος είναι ένοχος αδικήματος με βάση το παρόν εδάφιο και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι δύο χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια ή και στις δύο ποινές, της φυλάκισης και της χρηματικής.

(6) Εάν οποιοδήποτε πρόσωπο αποκτά κατοχή ή συναλλάσσεται σε σχέση με οποιαδήποτε αγαθά ή αποδέχεται την παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών έχοντας λόγους να πιστεύει ότι η καταβολή του φόρου για την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών ή την εισαγωγή των αγαθών έχει αποφευχθεί ή πρόκειται να αποφευχθεί, υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

(7) Όποιος παραλείπει να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν οι διατάξεις των άρθρων 13 μέχρι και 21 του παρόντος Νόμου ή παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες κατά παράβαση των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 35 του παρόντος Νόμου, υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

(8) Όποιος παραλείπει, αρνείται ή καθυστερεί να καταβάλει τον οφειλόμενο φόρο ή να υποβάλει φορολογική δήλωση στον τύπο και με τον τρόπο καθώς και στο χρόνο που καθορίζονται στα εδάφια (1) και (12) του άρθρου 25 του παρόντος Νόμου και σε οποιοσδήποτε κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των προνοιών των εδαφίων (1), (2) και (12) του ίδιου άρθρου, υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες (£1,000) ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα (12) μήνες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής:

Νοείται ότι για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου οποιαδήποτε αναφορά στον «οφειλόμενο φόρο» περιλαμβάνει και αναφορά στην πρόσθετη χρηματική επιβάρυνση ή στον τόκο που επιβάλλεται δυνάμει των προνοιών του εδαφίου (14) του άρθρου 25 και του άρθρου 38 του παρόντος Νόμου.

(9) Όποιος εκδίδει τιμολόγιο χωρίς να είναι—

- (α) Εγγεγραμμένος στο Μητρώο ΦΠΑ σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο,
- (β) υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο με βάση τις διατάξεις των εδαφίων (5) και (6) του άρθρου 46,
- (γ) πρόσωπο που ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις κανονισμών που εκδίδονται με βάση την παράγραφο (στ) του εδαφίου (1) του άρθρου 33, ή
- (δ) πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό της Δημοκρατίας,

και στο τιμολόγιο αυτό φαίνεται οποιοδήποτε ποσό ως φόρος ή οποιοδήποτε ποσό που θα αποδοθεί ως φόρος, είναι ένοχος αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

(10) Τηρουμένων των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων του παρόντος άρθρου, όποιος παραλείπει να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν οι πρόνοιες των άρθρων 39 και 40 του παρόντος Νόμου, ή οποιονδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων που εκδίδονται με βάση τα εν λόγω άρθρα υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και της χρηματικής.

82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977
104 του 1987
98 του 1989.

(11) Τα εδάφια (1), (2) και (4) του άρθρου 176 και τα άρθρα 177 και 178 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (τελωνειακή δίωξη, απόδειξη ορισμένων ζητημάτων και εξουσία προς συμβιβασμό αδικημάτων) εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που συνιστά αδίκημα για το οποίο επιβάλλεται ποινή με βάση τον παρόντα Νόμο, οποιαδήποτε δε αναφορά σε δασμό ή φόρο που γίνεται στις πιο πάνω διατάξεις θα ερμηνεύεται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ως αναφορά σε φόρο προστιθέμενης αξίας και οποιαδήποτε αναφορά στο Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων θα ερμηνεύεται ως αναφορά στον Έφορο.

Ποινική
ευθύνη
νομικών
προσώπων.

54. Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στον παρόντα Νόμο αδικήματα διαπράττεται από νομικό πρόσωπο, την ευθύνη για το αδίκημα αυτό φέρουν, εκτός από τα ίδια τα νομικά πρόσωπα—

- (α) Όλα τα μέλη του διοικητικού ή διαχειριστικού συμβουλίου ή της επιτροπής που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του νομικού προσώπου·
- (β) ο γενικός διευθυντής ή ο διευθυντής ή ο διευθύνων σύμβουλος του νομικού προσώπου,

και η ποινική δίωξη για το αδίκημα μπορεί να στραφεί εναντίον της εταιρείας και εναντίον όλων ή οποιουδήποτε από τα πιο πάνω πρόσωπα.

Πολιτική
αγωγή.

55. Οποιοδήποτε ποσό το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, οφείλεται στη Δημοκρατία ως φόρος, μπορεί να διεκδικηθεί με αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο.

56. Οποιαδήποτε ειδοποίηση από τον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου μπορεί να επιδοθεί προσωπικά στο πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται ή να σταλεί σ' αυτό με συστημένη επιστολή στη συνηθισμένη διεύθυνση της κατοικίας ή της επιχείρησής του.

Επίδοση
ειδοποιήσεων.

57.—(1) Επιπρόσθετα από τις περιπτώσεις που προβλέπονται ρητά στον παρόντα Νόμο, το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει και οποιουσδήποτε άλλους κανονισμούς ή διατάγματα για τον καθορισμό ή τη ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος το οποίο μπορεί ή πρέπει να καθοριστεί ή ρυθμιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και γενικότερα για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής των διατάξεων του Νόμου αυτού.

Κανονισμοί.

(2) Κανονισμοί που εκδίδονται με βάση τον παρόντα Νόμο μπορούν να περιέχουν και διατάξεις για την επιβολή ποινών στις περιπτώσεις παράβασής τους, σε καμιά όμως περίπτωση δεν μπορούν να προβλέπουν ποινή βαρύτερη από τη βαρύτερη ποινή η οποία προβλέπεται στον παρόντα Νόμο.

58.—(1) Ο παρών Νόμος θα τεθεί σε εφαρμογή σε ημερομηνία που θα καθοριστεί με διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου το οποίο θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας έξι τουλάχιστο μήνες πριν την εν λόγω ημερομηνία.

Ημερομηνία
έναρξης
ισχύος του
Νόμου.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί με διάταγμά του που θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να θέσει σε εφαρμογή τις διατάξεις του Μέρους III ή οποιασδήποτε από αυτές, καθώς και τις διατάξεις του εδαφίου (7) του άρθρου 53, έξι τουλάχιστο μήνες πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των υπόλοιπων διατάξεων του Νόμου η οποία θα καθοριστεί σύμφωνα με το εδάφιο (1). Οι πρόνοιες του άρθρου αυτού τίθενται σε ισχύ από της δημοσίευσής του παρόντος Νόμου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(Άρθρο 9)

Υπηρεσίες που παρέχονται από πρόσωπο που βρίσκεται στο εξωτερικό και λαμβάνονται από πρόσωπο που βρίσκεται στη Δημοκρατία.

1. Μεταβίβαση ή εκχώρηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, δικαιωμάτων αναφορικά με διπλώματα ευρεσιτεχνίας, αδειών εκμεταλλεύσεως βιομηχανικών δικαιωμάτων (licences), δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως εμπορικών σημάτων και άλλων παρόμοιων δικαιωμάτων.
2. Υπηρεσίες διαφήμισης.
3. Υπηρεσίες συμβούλων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, γραφείο επιβλέψεων, κτηματομεσιτών, γραφείων μελετών (consultancy bureaux), δικηγόρων, λογιστών και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες καθώς επίσης και υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων και παροχής πληροφοριών.
4. Ανάλυση οποιασδήποτε υποχρέωσης για την αποφυγή ανάληψης ή άσκησης, εν όλω ή εν μέρει, οποιασδήποτε επαγγελματικής δραστηριότητας ή οποιασδήποτε από τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος Παραρτήματος.

5. Τραπεζικές, χρηματοδοτικές και ασφαλιστικές υπηρεσίες, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών ανασφαλίσσεως (εκτός από τις υπηρεσίες μίσθωσης χρηματοθυρίδων).
6. Παραχώρηση ή διάθεση προσωπικού.
7. Η μίσθωση κινητών πραγμάτων εκτός των μεταφορικών μέσων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(Άρθρο 27)

Παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών που επιβαρύνονται με φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%)

- (i) Η παροχή υπηρεσιών πρόσδεσης (docking), ρυμούλκησης, εξυπηρέτησης του φορτίου άμεσα συνδεδεμένου με την εισαγωγή ή εξαγωγή αγαθών ή την επιβίβαση ή αποβίβαση επιβατών. Εξαιρούνται της μεταχείρισης αυτής οι υπηρεσίες σε σκάφη ή αεροσκάφη ιδιωτικής χρήσης·
- (ii) οι υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών εντός της Δημοκρατίας σε εκτέλεση συμβολαίου για τη μεταφορά τους προς τη Δημοκρατία ή σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας για το διανυόμενο στο εσωτερικό της χώρας τμήμα της ολικής διαδρομής·
- (iii) οι αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές προσώπων από το εσωτερικό της χώρας, στο εξωτερικό και αντίστροφα καθώς και οι στενά συνδεδεμένες με αυτές βοηθητικές υπηρεσίες·
- (iv) η παροχή υπηρεσιών που αφορά την επεξεργασία κινητών αγαθών, τα οποία έχουν αποκτηθεί ή εισαχθεί για το σκοπό αυτό στο εσωτερικό της χώρας και στη συνέχεια εξάγονται από αυτόν που παρέχει τις υπηρεσίες ή από το μη εγκαταστημένο στη Δημοκρατία λήπτη ή από άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του·
- (v) οι παραδόσεις, μετατροπές, επιδιορθώσεις, εργασίες συντήρησης, ναυλώσεις και μισθώσεις πλοίων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θάλασσας και εκτελούν μεταφορά επιβατών με κόμιστρο ή με τα οποία ασκείται εμπορική, βιομηχανική ή αλιευτική δραστηριότητα.
- (vi) οι παραδόσεις, μετατροπές, επιδιορθώσεις, εργασίες συντήρησης, ναυλώσεις και μισθώσεις αεροσκαφών, χρησιμοποιούμενων υπό αεροπορικών εταιρειών που εκτελούν κυρίως διεθνείς μεταφορές με κόμιστρο, καθώς επίσης και τις παραδόσεις, μισθώσεις, επιδιορθώσεις και εργασίες συντήρησης αντικειμένων, τα οποία είναι ενσωματωμένα στα αεροσκάφη αυτά ή χρησιμεύουν για την εκμετάλλευσή τους.
- (vii) παροχή νερού μη εμφιαλωμένου·
- (viii) παράδοση τροφίμων, εξαιρουμένης της παράδοσης τροφίμων που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια δραστηριότητας επίσιτισμού (in the course of catering).

Η παράδοση τροφίμων που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια δραστηριότητας επίσιτισμού περιλαμβάνει και—

- (α) τρόφιμα που παραδίδονται σε σχέση και κατά τη διάρκεια αθλητικής, εμπορικής ή άλλης κοινωνικής εκδήλωσης·
- (β) τρόφιμα που παραδίδονται με σκοπό να καταναλωθούν στα υποστατικά όπου παραδίδονται·

(γ) τρόφιμα που παραδίδονται ζεστά με σκοπό να καταναλωθούν εκτός των υποστατικών όπου παραδίδονται (take-away food).

Για τους σκοπούς της παραγράφου αυτής ο όρος «ζεστά τρόφιμα» σημαίνει τρόφιμα ή μέρος αυτών που:

(i) Έχουν ζεσταθεί με σκοπό να καταστούν ικανά για κατανάλωση σε θερμοκρασία ψηλότερη εκείνης του περιβάλλοντος· και

(ii) κατά το χρόνο της παράδοσης η θερμοκρασία τους είναι ψηλότερη εκείνης του περιβάλλοντος.

(ix) Η παράδοση φαρμάκων:

Για τους σκοπούς του παρόντος Παραρτήματος στον όρο «φάρμακα» περιλαμβάνονται μόνο προϊόντα ή σκευάσματα που δυνάμει της περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Κατανάλωσης Νομοθεσίας ταξινομούνται ως φάρμακα.

(x) παράδοση εφημερίδων, περιοδικών και βιβλίων·

(xi) υπηρεσίες Αστικών και Αγροτικών λεωφορείων·

(xii) παράδοση υγραερίου σε κυλίνδρους·

(xiii) παράδοση λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων και γεωργικών μηχανημάτων εξαιρουμένων των κοπτικών μηχανών για γρασίδι·

(xiv) παράδοση ειδών παιδικής ένδυσης και υπόδησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(Άρθρο 28)

Πρώτο Μέρος

Παραδόσεις αγαθών, και παροχές υπηρεσιών
οι οποίες εξαιρούνται από το φόρο

(i) Μισθώσεις ακίνητης ιδιοκτησίας εξαιρουμένων—

(α) Των μισθώσεων καταλυμάτων που πραγματοποιούνται στα πλαίσια του ξενοδοχειακού τομέα ή άλλων τομέων παρεμφερούς χαρακτήρα, περιλαμβανομένης και της μίσθωσης κατασκηνοτικού χώρου ή γηπέδων διαρρυθμισμένων κατάλληλα για κατασκήνωση·

(β) των μισθώσεων υποστατικών και γηπέδων για στάθμευση οχημάτων·

(γ) των μισθώσεων μονίμως εγκατεστημένου εξοπλισμού και μηχανημάτων·

(δ) των μισθώσεων χρηματοθυρίδων.

(ii) Χρηματοοικονομικές υπηρεσίες περιλαμβανομένων και των ακόλουθων πράξεων:

(α) Τη χορήγηση και τη διαπραγμάτευση πιστώσεων, καθώς και τη διαχείριση πιστώσεων ενεργούμενη από εκείνο, ο οποίος τις χορήγησε·

(β) τη διαπραγμάτευση και την ανάληψη υποχρεώσεων, προσωπικών ή χρηματικών εγγυήσεων και λοιπών ασφαλειών, καθώς και τη διαχείριση ενέγγυων πιστώσεων ενεργούμενη από εκείνο που τις χορήγησε·

(γ) τις εργασίες, περιλαμβανομένων και των διαπραγματεύσεων, που αφορούν καταθέσεις, τρεχόμενους λογαριασμούς, πληρωμές,

μεταφορές και εμβάσματα, απαιτήσεις, επιταγές και λοιπά αξιόγραφα, εξαιρέσει της είσπραξης απαιτήσεων τρίτων·

- (δ) τις εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγμάτευσης που αφορούν συνάλλαγμα, χαρτονομίσματα και νομίσματα, αποτελούμενα νόμιμα μέσα πληρωμής, εξαιρέσει των νομισμάτων και χαρτονομισμάτων για συλλογές. Θεωρούνται ότι αποτελούν αντικείμενο συλλογής και τα χρυσά, αργυρά ή από άλλο μέταλλο νομίσματα καθώς και τα χαρτονομίσματα, που δε χρησιμοποιούνται κανονικά υπό την ιδιότητά τους ως νόμιμων μέσων πληρωμής ή τα οποία παρουσιάζουν συλλεκτικό ενδιαφέρον·
- (ε) τις εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγμάτευσης, αλλά εξαιρέσει της φύλαξης και της διαχείρισης που αφορούν μετοχές και μερίδια εταιρειών και ενώσεων, ομολογίες και λοιπούς τίτλους, εξαιρέσει των τίτλων αντιπροσωπευόντων εμπορεύματα.
- (iii) Παράδοση λαχείων και δελτίων προγνωστικών ιπποδρομιακών ή ποδοσφαιρικών αγώνων.
- (iv) Παροχή τροφής από νοσοκομεία σε ασθενείς ή από σχολεία σε σπουδάζοντες.
- (v) Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη και στενά συνδεδεμένες με αυτή δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από νομικά πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμούς αναγνωρισμένα από τον Έφορο, από Νοσοκομεία, Νοσηλευτικά Κέντρα, Κέντρα Ιατρικής Περίθαλψης και Διάγνωσης καθώς και από άλλα ιδρύματα της αυτής φύσεως αναγνωρισμένα από τον Έφορο.
- (vi) Παροχή ιατρικής περίθαλψης που πραγματοποιείται στα πλαίσια της άσκησης ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών.
- (vii) Παραδόσεις ανθρώπινων οργάνων, αίματος και ανθρώπινου γάλακτος.
- (viii) Παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από τους οδοντοτεχνίτες στο πλαίσιο του επαγγέλματός τους, καθώς και τις παραδόσεις ειδών οδοντικής προσθετικής που πραγματοποιούνται από τους οδοντίατρους και τους οδοντοτεχνίτες.
- (ix) Παροχή υπηρεσιών από τα Κυπριακά Ταχυδρομεία και η παρεπόμενη των υπηρεσιών αυτών παράδοση αγαθών.
- (x) Παροχή υπηρεσιών και παράδοση αγαθών που συνδέονται στενά με την προστασία των παιδιών και των νέων, που πραγματοποιούνται από φιλανθρωπικά πρόσωπα ή οργανισμούς αναγνωρισμένα από τον Έφορο.
- (xi) Παροχές υπηρεσιών και παραδόσεις αγαθών που συνδέονται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, περιλαμβανομένων και των παρεχομένων από οίκους ευγηρίας, και οι οποίες πραγματοποιούνται από οργανισμούς ή άλλα ιδρύματα, νοουμένου ότι τυγχάνουν αναγνώρισης από τον Έφορο.
- (xii) Υπηρεσίες εκπαίδευσης που πραγματοποιούνται από οργανισμούς ή άλλα πρόσωπα, νοουμένου ότι τυγχάνουν αναγνώρισης από τον Έφορο.
- (xiii) Παροχές υπηρεσιών συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή και προσφερόμενες από οργανισμούς μη κερδο-

σκοπικού χαρακτήρα σε πρόσωπα ασχολούμενα με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή, που τυγχάνουν αναγνώρισης από τον Έφορο.

- (xiv) Παροχές υπηρεσιών πολιτιστικού χαρακτήρα, καθώς και τις στενά συνδεδεμένες με αυτές παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από οργανισμούς πολιτιστικού χαρακτήρα, που τυγχάνουν αναγνώρισης από τον Έφορο.
- (xv) Οι παραδόσεις στην ονομαστική τους αξία, γραμματοσήμων, ισχυόντων στο εσωτερικό της χώρας, χαρτοσήμων και λοιπών παρόμοιων αξιών.
- (xvi) Ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εργασίες, καθώς και οι συναφείς με αυτές εργασίες που παρέχονται από ασφαλειομεσίτες και ασφαλιστικούς πράκτορες.
- (xvii) Η παράδοση ακίνητης ιδιοκτησίας.
- (xviii) Η παροχή των υπηρεσιών που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι, εφόσον παρέχονται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που βρίσκεται στη Δημοκρατία, σε πρόσωπο που βρίσκεται σε χώρο άλλη από τη Δημοκρατία.

Δεύτερο Μέρος

Εισαγωγές αγαθών οι οποίες εξαιρούνται από το φόρο

- (i) Η εισαγωγή χρυσού από την Κεντρική Τράπεζα.
- (ii) η εισαγωγή αγαθών που τίθενται σε καθεστώς διαμετακόμισης ή προσωρινής εισαγωγής.
- (iii) η εισαγωγή αγαθών που τίθενται υπό τελωνειακό καθεστώς—
 - (α) Προσωρινής εναπόθεσης σε τελωνειακούς χώρους,
 - (β) ελεύθερης ζώνης, ή
 - (γ) τελωνειακής αποταμίευσης.
- (iv) Η παράδοση αγαθών που βρίσκονται υπό καθεστώς διαμετακόμισης ή προσωρινής εισαγωγής, με την προϋπόθεση ότι τα αγαθά παραμένουν υπό το καθεστώς αυτό.
- (v) Η παράδοση αγαθών τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στους χώρους που προβλέπει η πιο πάνω παράγραφος (iii).
- (vi) Η παράδοση αγαθών, οι οποίες πραγματοποιούνται στους χώρους που προβλέπει η πιο πάνω παράγραφος (iii) κατά το χρόνο που τα αγαθά βρίσκονται υπό οποιοδήποτε από τα καθεστώτα που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 44)

Φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών
 οι οποίες πραγματοποιούνται από κρατικές αρχές ή
 αρχές τοπικής διοίκησης

1. Πώληση και μεταπώληση σπόρων.
2. Πώληση φυτών και γεωργικών προϊόντων.
3. Πώληση ζώων και ζωικών προϊόντων.
4. Πώληση ξυλείας.
5. Πώληση νερού.

6. Πώληση εκδόσεων ή φωτογραφιών.
7. Εκμίσθωση μηχανημάτων.
8. Υπηρεσίες προσφερόμενες από το Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών.
9. Υπηρεσίες Κυβερνητικού Χημείου.
10. Πώληση φαρμάκων.
11. Κτηνιατρικές Υπηρεσίες.
12. Κατασκευές και αποκατάσταση οδών για λογαριασμό ιδιωτών.
13. Καλλιτεχνικές εκδηλώσεις Αρχών Τοπικής Διοίκησης.
14. Υπηρεσίες σφαγείου και μεταφορές κρεάτων.
15. Υπηρεσίες στάθμευσης (χώροι στάθμευσης, παρκόμετρα).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

(Άρθρο 45)

Παράδοσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που προβλέπονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 45

1. Τηλεπικοινωνίες.
2. Η προμήθεια ηλεκτρικής και θερμικής ενέργειας.
3. Μεταφορά προσώπων και αγαθών.
4. Παράδοση αγαθών που κατασκευάστηκαν ή εισήχθησαν για πώληση.
5. Εκμετάλλευση πανηγυριών (τοπικών εορτών) και εκθέσεων εμπορικού χαρακτήρα.
6. Δραστηριότητες εμπορικών διαφημιστικών γραφείων.
7. Δραστηριότητες πρακτορείων ταξιδιών.
8. Εργασίες λεσχών και κυλικείων, επιχειρήσεων, πρατηρίων και παρόμοιων καταστημάτων.
9. Δραστηριότητες εμπορικού χαρακτήρα, των οργανισμών ραδιοφώνου και τηλεόρασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

(Άρθρο 2)

Ο όρος τρόφιμα περιλαμβάνει:

1. Οτιδήποτε χρησιμοποιείται για ανθρώπινη κατανάλωση περιλαμβανομένων και των υγρών.
2. Τροφές για ζώα, περιλαμβανομένων και των τροφών για πτηνά, ψάρια, μαλακόστρακα και μαλάκια.
3. Σπόρους ή άλλα είδη χρησιμοποιούμενα στον πολλαπλασιασμό φυτών για την παραγωγή ειδών που αναφέρονται στην παρ. (1) και (2).
4. Ζώα ζωντανά του είδους που χρησιμοποιείται ή από το οποίο παράγεται ή λαμβάνεται προϊόν για ανθρώπινη κατανάλωση.

Ο όρος «τρόφιμα» δεν περιλαμβάνει τα πιο κάτω:

1. Είδη ζαχαροπλαστικής, μη περιλαμβανομένων των μπισκότων και κέικς αλλά περιλαμβανομένης της σοκολάτας και των μπισκότων που είναι καλυμμένα εξ' ολοκλήρου ή μερικώς με σοκολάτα.

2. Οινοπνευματώδη ποτά, μύρα, κρασί, βιομηχανοποιημένα ποτά περιλαμβανομένων και των χυμών φρούτων, των αναψυκτικών, του εμφιαλωμένου νερού· σιρόπια, συμπυκνώματα, εκχυλίσματα, σκόνης ή άλλα προϊόντα χρησιμοποιούμενα για την παρασκευή ποτών.
3. Εγκυτιωμένες ή συσκευασμένες ή παρασκευασμένες τροφές για κατοικίδια ζώα, συσκευασμένες τροφές για πτηνά εκτός των τροφών για πουλερικά ή θηράματα, μπισκόττα και φαγητά για γάτους και σκύλους·
4. Καπνιστός σολομός, καπνιστός οξύρρυγχος, χαβιάρι (αυγά οξύρρυγχου), παρασκευάσματα και κονσέρβες σολομού και οξύρρυγχου, αστακοί, караβίδες, γαρίδες και οστρακοφόρα (στρείδια, μύδια και τα όμοιά τους).